У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-5740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. ВІВТОРОК, 7-го КВІТНЯ 1970 Ч. 60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 7, 1970 No. 60. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 6 квітня 1970

В АМЕРИЦІ

ПРИХИЛЬНИКИ КАРСВЕЛЛА АТАКУЮТЬ лібералів за те, що вони своєю опозицією стараються не допустити до того, щоб Ніксон міг здійснити свою передвиборчу обітницю та найменувати консервативного суддю. Республіканський віп в Сенаті Роберт П. Гріффін із Мишиґену твердив, що виборці вибрали Ніксона на президента і тим самим вибрали його філософію, але ліберальні сенатори не дозволяють на це, щоб Президент міг найменувати на суддю Найвищого Суду ЗСА — консерватиста. „В дійсності, казав сен. Гріффін, тут іде про те, чи Президент зможе здійснювати волю народу". Сенат вирішує справу Карсвелла в понеділок 6-го квітня.

4-ГО КВІТНЯ АКВАНАВТИ ПОЧАЛИ семимісячні досліди океанографії, послуговуючися при цьому окремою ляботаторією як підводною базою. Перша частина цих дослідів океану триватиме 12 днів, і в них братимуть участь чотири науковці фльоти та один інженер. Після цього мають відбутися 16 „місій" в цих дослідах, 9 із них мають бути на глибині 50 стіп, а 7 на 100 стіп завглибшки. Ці досліди мають відбуватися у маленьких двоособових човниках - каютах. В цих дослідах братимуть участь 62 особи: науковці - акванавти, інженери і лікарі. Ці досліди океану мають коштувати 2 мільйони долярів.

ПРОДАЖ НОВИХ АВТ ЗМЕНШИВСЯ на 11 відсотків в березні цього року в порівнянні з минулорічним роком і становив 645,673 авта, а в 1969 році — 722,317 авт. Всі чотири більші автові корпорації в останній декаді березня цього року продали 255,393 авта, на 13 відсотків менше як в тому самому часі 1969-го року, коли вони були продали 292,737 авт. Ці 4 корпорації — це Дженерел Моторс, Форд, Крайслер і Амерікен Моторс. Дженерел Моторс заповів, що в цьому місяці треба буде звільнити на (якийсь час один до п'ятьох днів) із затруднення 33,300 автомобільних робітників. Також інші автові фірми зменшують продукцію. Форд має звільнити в квітні 10,500 робітників на протяг кількох днів.

У СВІТІ

В БУДАПЕШТІ ВІДБУЛАСЯ велика військова парада з нагоди 25-річчя „визволення" Мадярщини совєтськими ... системи правління. В останньому числі того ж дефіляду приймали, крім мадярського комуністичного лідера Яноша Кадара перший секретар совєтської компартії Леонід Брежнєв, східньо - німецький комуністичний диктатор Вальтер Ульбріхт і чесько - словацький комуністичний лідер Густав Гусак. Мадярський уряд проголосив з цієї нагоди обмежену амнестію, між іншим для всіх, що в ... 25-ох роках нелегально виїхали за кордон. Поліція подбала, щоб місто було удекороване також совєтськими прапорами й портретами Леніна. Напередодні відкрито нову підземку.

У ТУРЕЧЧИНІ ЗНОВУ СТАВСЯ землетрус. У селі Караманка, в західній Туреччині, в обширі, що був навіщений важким землетрусом 10 днів тому, завалилась решта 15 будинків, які ще стояли: з усіх тамошніх 160 будинків не залишився ані один.

У КАМБОДЖІ ЖИВУТЬ постійно коло 400.000 в'єтнамців, між 6 мільйонами мешканців тієї південно - азійської країни. Тому, що між Камбоджею і сусіднім В'єтнамом була від сторіч ворожнеча, то корінні народженці Камбоджі не роблять великої різниці між В'єтконґом, себто в'єтнамськими комуністами - терористами, і мирними в'єтнамцями, прихильниками теперішнього режиму у Південному В'єтнамі. Із зростом ворожнечі супроти В'єтконґу, який використовує територію Камбоджі для своїх воєнних цілей, стало непевним життя всіх отих в'єтнамців. Почалося масове переселення їх до Південного В'єтнаму.

У МОСКВІ ПОХОРОНЕНО в минулу п'ятницю з великою парадою померлого маршала Семена Константиновича Тимошенка. Промови виголосили маршали Андрій Гречко і Іван Якубовський, як також різні партійні „вожді", але не було Підгорного, Брежнєва ані Косиґіна. Урну з попелами померлого совєтського маршала похоронили недалеко могили Сталіна.

У СТОЛИЦІ ЛЯОСУ ВІЄНЦІЯНІ 4 АМЕРИКАНКИ ВІДВІДАЛИ понад 80 полонених північних в'єтнамців, привізши їм дарунки. Вони прибули туди з Америки, щоб дізнатися про долю своїх чоловіків, військових пільотів, які пропали під час воєнних дій над Північним В'єтнамом. В амбасаді Північного В'єтнаму у Вієнціяні сказано їм, що військовиків з такими прізвищами нема в полоні у Північному В'єтнамі.

ГРЕЦЬКИЙ ЧАСОПИС „ЕТНОС" ПЕРЕСТАВ появлятись внаслідку засудження його редакторів і видавців на довгі в'язничі кари й високі грошові гривни за надрукування інтерв'ю, що поручало привернення в Греції парляментарної системи правління. В останньому числі того часопису головний редактор Йоанніс Капсіс прощався з читачами й дякував їм за моральну й матеріяльну підтримку для часопису.

Українські спортовці перемагають: „Ч. Січ" Нюарк — у відбиванці, УСК Ню Йорк — у футболі

Нюарк. — Жіноча відбиванкова дружина „Чорноморської Січі А" з Нюарку здобула чемпіонат стейту у відкритому турнірі, який відбувся 4-го квітня в залі Колюмбійської середньої школи в Мейплвуд, Н. Дж. В турнірі взяло участь шість найкращих відбиванкових дружин стейту, серед яких „Ч. Січ" в цьому сезоні домінує. В турнірі дружина „Ч. Січ А" перемогла всіх своїх суперників з вислідами 2:0 сетів. Цього самого дня увечері на бенкеті Жіночої Відбиванкової Ліги в клюбі Нобаго президент цієї Ліги Рей Поманс вручив провідникові дружини „Ч. Січі" здобуті лігову чашу і трофей першунa турніру, а змагункам „Ч. Січі" — чемпіонкам індивідуальні трофеї.

Футболісти УСК-у Ню Йорк здобули цінну перемогу 1:0 над дружиною „Гунґарія" у мистецьких змаганнях „Великої Дванадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу, які відбулися минулої неділі, 5-го квітня на грищі Шюцер Парку в Норт Берґен, Н. Дж. Одинокі і переможні ворота для УСК-у стрілив на 61-ій хвилині зустрічі М. Чарний, молодий змагун, який в цьому сезоні поповнив склад першої дружини з рядів юнацтва.

Президент пропонує збільшені поштові оплати

Вашингтон. — У зв'язку зі збільшенням платень поштовим працівникам на 6 відсотків в першому році, і на 8 відсотків в дальших роках, та у зв'язку зі збільшенням платень на 6 відсотків всім федеральним цивільним і урядовим працівникам, — президент Ніксон просить Конґрес збільшити поштові оплати та схвалити нові податки, щоб федеральний бюджет був збалянсований, і щоб не треба було порушувати запропоновану бюджетову надвишку у висоті 1.3 більйона долярів. Звичайні листи мали б коштувати не 6, тільки 10 центів, що дало б прибутків на 2.3 більйона долярів. Збільшення інших поштових оплат дало б державній скарбниці 300 мільйонів долярів. Посилки другої кляси мали б бути дорожчі на 12 відсотків, а третьої кляси на 67 відсотків. Уряд має просити Міжстейтову Торговельну Комісію, щоб схвалила 15 відсоткове збільшення поштових оплат від пачок. В просьбі Президента не згадується про збільшення податку від цигарок і від газоліни.

Ґватемальські ліві підпільники вбили німецького амбасадора

Ґватемаля. — Ґватемальські ліві підпільники 31 березня схопили були в столиці цієї Республіки амбасадора Західньої Німеччини 62-графа Карла фон Шпреті і домагалися за його звільнення випустити на волю 22 заарештованих лівих підпільників та ще 700,000 долярів окупу. Ґватемальський уряд відмовився це зробити, і 5-го квітня підпільники повідомили поліцію, що тіло вбитого дипломата знаходиться в незамешканім домі на передмісті. Поліція знайшла труп гр. Шпреті з раною на його виску. Військо окружило столицю, щоб злочинці не могли втекти, але поки що нема жадних вісток про те, чи можна було знайти спричинників вбивства. Президент Ґватемалі Хуліо Цезар Мендез Монтенеґро заявив, що уряд не може виконати домагання підпільників, бо це противиться конституції. Після такої заяви підпільники виконали свою погрозу і вбили амбасадора. — Викрадання дипломатів стає щораз частішим в державах Південної Америки. 5-го квітня в Ріо де Жанейро в Бразилії підпільні елементи старалися схопити американського консула в Бразилії С. Каттера, але він втік автом, наїхавши на одного зі злочинців, які були оточили його авто. Злочинці стріляли з машинового кріса за втікаючим автом американським дипломатом і поранили його в плече. Лікарі вийняли кулю і заявили, що не грозить йому небезпека.

У Вашингтоні відбулася антикомуністична маніфестація

Вашингтон. — В суботу, 4-го квітня, 50,000 осіб демонструвало тут і домагалися перемоги у В'єтнамі. Маніфестанти маршували Пенсилвенійською Авеню до пам'ятника Вашингтонові, співаючи патріотичних і релігійних пісень. Деякі несли транспаренти проти довозу дітей до об'єднаних шкіл та проти примусової десеґреґації шкіл. Цей похід-маніфестацію зорганізував провідник церкви пресвітеріянської з Коллінґвуду, Н.Дж., Карл МекІнтаєр, який у промові сказав: „Щоб ця маніфестація могла бути зворотним пунктом у світовому хрестоносному поході проти комунізму". Ця демонстрація мала більше число учасників, ніж поліція сподівалася. Преса підкреслює, що „найбільше барвисту групу в поході" творили члени організації Американські Прихильники Антибольшевицького Бльоку Народів. Маніфестація мала широкий відгомін в американській пресі, радіо і телебаченні.

В Брукліні-Північ відзначили 45-ліття священства о. Николая Вояковського

Бруклин, Н.Й. — В неділю 5-го квітня українська католицька парохія св. Духа відзначила подвійне свято: 45-річчя священства та 50-річчя громадсько-національної праці свого пароха Впреп. о. Николая Вояковського. О год. 10-ій Ювілят в співслуженні Всеч. о. Павла Бальцара ЧСВВ з Бразилії, Всеч. о. Зенона Павловича й Всеч. о. Павла Вумбара як диякона відправив Благодарну св. Літурґію. Концертово співав парохіяльний хор під дир. маестра Л. Рейнаровича. Отець Бальцар, який разом із о. Михайлом Стельмахом ЧСВВ із Ню Йорку щойно закінчив духовні реколекції для парохіян, виголосив проповідь про Ювілята, колишнього свого пароха в Страдчі біля Львова і свого „духового" батька, якою до сліз зворушив вірних, підкреслюючи заслуги Ювілята для релігійного й національного життя в Рідному Краю, на еміґрації в Німеччині та в Америці. „Отець Ювілят, — казав о. проповідник — не має пурпурових відзначень, але він має те найвище відзначення — вдоволення з виконаної праці". Ювілят при кінці св. Літурґії дякував всім за таку численну участь в його святі, і за те, що 220 осіб прийняло св. Причастя в його наміренні та за щедрі пожертви на сплачення довгу на шкільнім будинку — в сумі 1,350 долярів. Ювілят не бажав собі жадних бенкетів і подарунків, тому вірні жертвували на школу. Український Оперно - Драматичний Ансамбль в Ню Йорку з нагоди Ювілею о. Н. Вояковського відіграв історичну драму М. Кропивницького „Невольник" у великій залі шкільної авдиторії школи св. Духа. Грали: Т. Федорович (Коваль В.), Т. Лихолай (Ярина), М. Яблонський (Степан), М. Дубровська (Оксана), Б. Крушельницький (Недобитий), Л. Рейнарович (Неплюй), С. Вовчук (Опара). Інші ролі виконували: І. Макар, Ф. Лукіянський, І. Ткачук, А. Плескун. Музичний керівник Р. Степаняк, режисер Т. Федорович. Сценічне оформлення Євгенія і М. Яблонські. Концертмайстри: Т. Левицький, В. Босий і Ол. Берник. Залю виповнили по береги вдоволені глядачі, які щиро оплескували гру акторів та хорів і танцюристів. Ювілят дістав численні привіти й побажання з приводу свого Ювілею. Вітав його генерал хорунжий Аркадій Валійський від Уряду УНР і від Нюйоркського Відділу ОбВУА, меценас Роман Гутлевич від Об'єднаного Комітету Українських Організацій міста Ню Йорку, д-р Лука Луців від УНСоюзу і від „Свободи", в якій Ювілят друкував свої статті, п. Стеткевич від Українських Січових Стрільців, в рядах яких боровся Ювілят, д-р Іван Козак від Головної Управи ОбВУА і відчитав привіт від генерал-полковника Павла

(Закінчення на стор. 6-ій)

Продовжуються поголоски про закулісову боротьбу за владу на Кремлі

Москва. — Закордонні кореспонденти у Москві звертають увагу, що масове захворіння на грипу різних членів керівної большевицької кліки зійшлося з новою хвилею поголосок про завзяту закулісову боротьбу за владу на Кремлі. Тому вони не виключають, що ті недуги є недугами радше дипломатичного характеру. Від довшого часу ніхто з панівної на Кремлі „трійки" — „президент" Микола Підгорний, перший секретар компартії Леонід Брежнєв і прем'єр Алексей Косиґін — не появлялися на публічних імпрезах. Не було нікого з них також на похороні маршала Семена Тимошенка в минулу п'ятницю. Брежнєв від'їхав в минулу неділю поїздом з Будапешту до Москви: він був у Будапешті на парадному відзначуванні роковин „визволення" Будапешту совєтськими військами в останній світовій війні. З совєтського міністерства закордонних справ заперечено газетним вісткам про нову недалеку „зміну варти" на Кремлі, назвавши ті вістки „злобним фабрикатом". Але вперто кружляє поголоска, що три члени совєтського Політбюра, — Кіріл Мазуров, Міхаіл Суслов і Александер Шелєпін — зголосили спільну скаргу проти Брежнєва і Косиґіна, закинувши їм вину у погіршенні економічної ситуації. Подібний закид був формальною причиною відсунення від влади також М. Хрущова.

До ЗСА прибув західньо-німецький канцлер Віллі Брандт

Вашингтон. — В минулу суботу вечером прибув до ЗСА канцлер Німецької Федеративної Республіки Віллі Брандт на 8-миденне перебування в цій країні. Він відвідає спершу Форт Блісс в Тексасі, де вишколюються західньо-німецькі пілоти й вояки, що орудуватимуть ракетами. Президент Ніксон віддав йому до розпорядження свій дім в Кемп Дейвіді, а офіційні розмови почнуться в половині цього тижня у Вашингтоні. Президент запросив теж заздалегідь Бравна бути приявним при вистрілені в найближчу суботу в космос повітряного корабля „Аполло 13". Перед своїм відлетом з Німеччини Віллі Брандт заявив в пресовому інтерв'ю, що він буде нараджуватися з президентом Р. Ніксоном про ближчі зв'язки між Америкою та політично й економічно об'єднаною Західньою Европою: у цьому році сподівається приступлення Британії до Европейської Економічної Спільноти. Але головною темою тих нарад будуть західньо-німецькі розмови з совєтськими, польськими й східньо-німецькими комуністами. Брандт хоче поінформувати Ніксона про ті розмови і їхні шанси успіху та узгіднити з Америкою дальшу спільну тактику супроти Москви і її сателітів.

Північно-корейські комуністи звернули схоплений японський літак

Токіо. — В минулу неділю 5 квітня вернувся до Токіо схоплений у минулий вівторок над Японією великий пасажирський літак із 131 пасажирами й членами залоги. На летовищі у Фукука за 500 миль на південь від Токіо 9 молодих терористів, які стероризували були пілота і залогу пістолями, ручними скорострілами й старими мечами самураїв, дозволили висісти 22-ом жінкам і дітям. З рештою пасажирів і залогою літак полетів в сторону Кореї. Обстріляний північно-корейським вогнем, літак скрутив в сторону Південної Кореї та приземлився на летовищі в столиці тієї країни, Сеулі. Після довгих і драматичних переговорів, терористи дозволили висісти решті пасажирів, в заміну за японського віцеміністра Шінҗіро Ямамура, який добровільно зголосився, що товаришуватиме терористам. Після того, як літак прилетів до столиці Північної Кореї Пйонґяну — тамошні комуністичні власті переночували названого японського віце-міністра і трьох членів залоги та наступного дня дозволили всім їм вернутися тим самим літаком до Токіо. На летовищі в Токіо представники уряду й маси народу привітали 32-річного віце-міністра комунікації Ямамуру, як національного героя. Японський уряд рішив зголосити окремий гострий закон проти повітряних піратів. Доля 9-ох терористів, які схопили літак, не відома.

Тлінні останки Преосв. Миколи Чарнецького перенесено в нову могилу

Рим (УПБ). — Недавно одержано у вільному світі вістку, що в місяці листопаді 1969 р. перенесено у Львові тлінні останки єпископа Миколи Чарнецького з Кульпарківського кладовища на Личаківське і там, після відправлення панахиди, зложено в нову могилу. Єпископ Микола Чарнецький, Апостольський Візитатор Українців на Волині і Поліссі, арештований разом з усією українською ієрархією 11 квітня 1945 р., перебув понад 13 років на Сибірі і Мордовії, з підірваним здоров'ям вернувся ще до Львова, і як ісповідник віри помер там 2-го квітня 1959 року.

Водночас із цим одержано повідомлення, що о. ігумен Василь Величковський, засуджений, як відомо, на три роки каторжних робіт і п'ять років виселення з України, перебуває тепер на важких роботах у Донбасі.

Появилася нова книжка „Благовісника Верховного Архиєпископа"

Рим (УПБ). — В половині великого посту появилася книга 1-4-а „Благовісника Верховного Архиєпископа" за 1969 рік. В книжці є 140 сторін самого тексту, а крім цього понад 200 історичних фотографій, в тому числі вісім кольорових, з урочистого посвячення собору Святої Софії, Божої Премудрости, в Римі та з архипастирських подорожей Блаженнішого Митрополита в Америці й Німеччині.

На перших сторінках книги подано документи й письма Святішого Отця Папи Павла VI. Вони починаються побажанням Христового Намісника Верховному Архиєпископові й Кардиналові Кир Йосифові з нагоди 25-ліття митрополитування, „як вияв особливої уважливости, якою з цілого серця обдаровуємо Достойного Нашого Брата, поленкчас, вийнятково заслуженого для Христового імени — пише Святіший Отець — і якого оця Столиця Петра саме тому огортає найбільшою любо-

(Закінчення на стор. 4-ій)

УККА СТАРАЄТЬСЯ, ЩОБИ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА ПРОГОЛОШУВАВ 22-ГО СІЧНЯ „ДНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ"

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Ню Йорк. — Український Конґресовий Комітет Америки робить заходи, щоб Конґрес ЗСА схвалив резолюцію, уповноважуючи і прохаючи Президента ЗСА проголошувати кожного року день 22-го січня як „День Української Незалежности", подібно як на підставі такої конґресової резолюції Президент проголошує кожного року в липні „Тиждень Поневолених Націй". Про ці заходи звітував президент УККА проф. д-р Лев Добрянський на чергових місячних нарадах Екзекутиви УККА, які відбулися тут у приміщенні Наукового Т-ва ім. Шевченка минулої п'ятниці, 3-го квітня. Наради відкрив і ними проводив екзекутивний віце-президент УККА Йосип Лисоґір, а протокол з попередніх нарад прочитав секретар Ігнат Білинський.

Допомога українцям в Юґославії

Д-р Володимир Ґалан, президент Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, звітував коротко про дотеперішній перебіг і вислід веденої і координованої цим Комітетом акції допомоги українцям в Юґославії, які потерпіли від землетрусу з кінцем жовтня минулого року. Д-р Ґалан уважає, що акція увінчалася повним успіхом. Для потерпілих вислано сотні тисяч фунтів одягу, які вповні не тільки заспокоять найконечніші потреби потерпілих у цьому відношенні, але напевно залишаться ще й для допомоги іншим. Продовжується також збірка грошей. Багато цих фондів переслано безпосередньо на адресу Архиєпископа Букатка в Беоґраді і ті фонди будуть використані на відбудову знищених землетрусом церков. Фонди, що їх одержує ЗУАДК, будуть використані на відбудову приміщень, зокрема, на будову центральної школи для українців у Босні, що буде рівночасно виховним і культурним осередком.

Звіт проф. Л. Добрянського

Президент УККА проф. д-р Лев Добрянський склав основний звіт із своєї активности у Вашинґтоні та з проблем, які стоять перед УККА і вимагають відповідної уваги та активности. Між іншим, проф. Л. Добрянський звітував про такі справи:

— У Вашинґтоні відбулися збори Антикомуністичної Ліґи, в результаті яких заплянувано створити Американську Раду Світової Волі. УККА повинен обміркувати членство в тій Раді, що й рішено.

— В Ню Йорку існує так звана Фундація для миру, голова якої, п. Лайфер, відвідав недавно Москву і тепер організує в містах Америки дебати на тему взаємовідносин між ЗСА і СССР, з участю совєтських представників. Екзекутива УККА рішила відповідно протидіяти цій новій затії споласкування мозків амерканській суспільност.

— Недавнє телевізійне форум Джорджтавнського університету на тему „азіяції" в'єтнамської війни з участю проф. Добрянського та законодавців виявило нову важливість української етнічної групи в американській політиці.

— Пороблено вже заходи для внесення в Конґресі відповідної резолюції, яка доручала б президентові ЗСА кожного року проголошувати день 22-го січня „Днем Української Незалежности". Цей рік, в якому відбуваються вибори до Конґресу ЗСА, добре надаються для такої акції. Конґресмен Фіген з Огайо, який знову кандидує на перевибір до Конґресу, вже дав свою згоду зголосити таку резолюцію. Її текст буде незабаром про-

(Закінчення на стор. 6-ій)

КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ ДОСЯГАЄ 1,200 ЧЛЕНІВ

Джерзі Сіти, Н Дж. — Головна канцелярія Українського Народного Союзу інформує, що конвенційна кампанія за дальший ріст цієї установи досягла з кінцем березня ц. р. кругло 1,200 членів. В січні вона принесла 350 членів, в лютім 380, а в березні 450, отже разом 1,180 членів. Коли перші два місяці були сповнені передконвенційними виборами, то „поворотна" зима, яка засипала несподіваним снігом східні й осередні стейти, в яких знаходяться найбільші осередки УНСоюзу, не дала змоги союзовим діячам на повну ширину розвинути свою діяльність. Тому навіть подані вище успіхи кампанії в першім чвертьріччі цього року слід уважати за дуже надійні. І можна сподіватися, що місяць квітень, а згодом перші передконвенційні тижні травня, подвоять дотеперішні здобутки й до конвенції, яка починається 18-го травня, кампанія увінчається повним успіхом.

Конвенційна кампанія поставила собі за завдання придбати впродовж чотирьох місяців і двох тижнів щонайменше 2.500 нових членів. Хоч впродовж трьох місяців здобуто кругло половину того числа, то минулий досвід і поправа погоди дають підставу сподіватися придбання в на-половину коротшому часі не меншого успіху. Ця надія спирається передовсім на числі делеґатів на конвенцію, яке переходить чотири сотні. По традиції, основним передконвенційним обов'язком делеґата є придбати бодай десять нових членів, чим делеґат публічно й ділом засвідчує свої кваліфікації бути делеґатом. Статут УНСоюзу в статті 10 вимагає, щоб делеґати були активними союзовими діячами, а саме, щоб „виявили активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу". Виросла на цій постанові статуту традиція вимагає від кожного делеґата „делеґатської десятки" нових членів. Заохотою до виконанна цього зобов'язання в цім конвенційнім році є ще окремі винагороди, призначені для організаторів членів, а зокрема мистецька, ювілейна відзнака з великою 75-ою по середині, видана з нагоди 75-річчя УНСоюзу. Делеґати, які придбають десять членів, дістануть бронзову відзнаку, ці, які придбають 25 членів, дістануть срібну, а ці, які досягнуть число 50 членів, одержуть золоту відзнаку. Особи, які в минулім році придбали нових членів уже, заслужили собі таку відзнаку. Але коли вони доповнять минулорічне менше число членів до 25 чи 50, то зможуть дістати, замість мідяної, сірбну, або й золоту відзнаку. Змога разом зракувати членів придбаних в минулім році та в цім році до часу конвенції, дозволить більшому числу союзових діячів придбати ці, потрійного роду, пам'яткові ювілейні відзнаки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бомби й протизаходи

Звернення президента Ніксона до Конгресу з 25 березня ц. р. з конкретними 9-ма точками програми боротьби проти бомбового терору було яскравим виявом стурбованости керівних американських кіл цим новим проявом здичавіння. Від 1 січня цього року анонімово заповіджено або виконано 106 бомбових атентатів в різних державних будинках на території Америки. Протягом одного лише дня — 17 березня ц. р. — поліція у Вашингтоні дістала 23 телефонічних погроз збомбування різних об'єктів, дармащо ні одної тієї погрози не виконано. Але такі погрози не є блефом, бо в цілому ряді американських міст — у Вашингтоні, в Ню Йорку, Денвері, Сан Франсіско, Сіяттлі, Дорчестері і багатьох інших містах вибухли бомби, вбивши кільканадцять осіб, кількадесят поранивши та спричинивши матеріяльної шкоди на мільйони. Появились різні теорії про причини цього явища, про його безпосередніх виконавців та закулісових інспіраторів, про цілі тієї злочинної акції, її шанси та про засоби, як їй протидіяти.

Голова сенатської Підкомісії в справах внутрішньої безпеки, сенатор Джеймс Істленд, переконаний, що існує „безпосередній і виразний зв'язок" між бомбовими атентатами в Америці і комуністичною Кубою. Він звертав увагу на те, що коло 1.000 молодих американців і американок виїхали були на „жнива" на Кубу, де перейшли індоктринаційні курси, що їх вели фахові „професори" з різних комуністичних центрів. Між іншими — дві студентки, до речі, з багатих інтеліґентських домів, що 6 березня ц. р. напівголі втекли з будинку, де стався бомбовий вибух, в якому згинули дві особи, також відвідували Кубу. Всі ці четверо осіб були членами екстремної секції лівої організації „Студенти за демократичне суспільство" — „ведермени". Ця організація білої молоді тісно співпрацює з „чорними пантерами". У Ню Йорку все ще не закінчився судовий процес проти 6-ох „чорних пантер", обвинувачених у змові зірвати бомбами різні будинки.

Однак, з твердженням, що інспіраторами і організаторами бомбових замахів є закордонні комуністи, лише частинно погоджуються ті, які головну причину замахів вбачають у расовій нерівності, вбогості, перенаселенні в містах та халупничих дільницях. Комуністи, мовляв, тільки використовують ці відносини й сприяють терористам. Самі ж терористи рекрутуються головно з фанатиків або тих молодих людей, які звичайно схиляються в сторону екстремізму, риску і принципового бунтарства. Директор т. зв. „Лемберг - Центру для дослідження насильницьких актів" при Брандейс - університеті в Волтгемі, Мессачузетс, д-р Джан П. Шпіґель, заявив в інтерв'ю на сторінках „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт", що бомбові атентати — вияв „розпачу" одиниць, які дуже песимістично оцінюють ситуацію в Америці, не мають терпцю і вірять, що терористичними актами можна привести до упадку існуючий державний лад. Але, твердив він, власне цей фанатизм і відсутність почуття реалізму приведуть до загину цю течію: бомбовий терор відштовхує від екстремістів - фанатиків усі поміркованi групи і змобілізує проти них усіх тих, які можуть упасти жертвою гострої реакції суспільства і державного апарату. Тому вже тепер „ліві" поділились на кілька ворогуючих груп і названий фахівець доражує не вкидатись у паніку. Терористи мають на цілі вести лише „театральну демонстрацію" проти установ, які ніби експлуатують бідних чи причетні до В'єтнамської війни і, попереджуючи поліцію про підложені в тих чи інших місцях бомби, не думають убивати людей. Очевидно, і це акти злочинні, і проти них треба зорганізовано боротися.

Президент Ніксон навів конкретні способи загостреної боротьби з атентатчиками. Він запропонував закон, що за участь у бомбовому атентаті каратиме 10-ма роками в'язниці або 10.000 дол., або одно і друге; кару суд може подвоїти, коли внаслідок атентату або при перевозі вибухових матеріялів хтось буде ранений; посідання вибухових доморобних матеріялів, як так звані коктейлі Молотова, себто наповнені газоліною пляшки, підпадає під кари, передбачені за бомбові замахи; атентат проти державного будинку, посідання вибухового матеріялу без дозволу і перевіз їх із стейту до стейту — це злочин; за участь в атентаті, який спричинив смерть, належатиме кара смерти.

Крім зголошеного Урядом законопроєкту про спеціяльні кари за злочинне користування вибуховими матеріялами, у багатьох стейтових леґіслятурах зголошено внески про загострення приписів і кар. Вони не покладуть зразу кінця тій злочинній діяльності. Але можна сподіватися, що загострені кари, здорова реакція суспільства і повна нісенітність таких засобів боротьби проти демократичного устрою Америки приведуть фанатиків до банкрутства.

ДОРОЖНЕЧА

Урядові кола запевняють, що розгін інфляції припинено і що успішно протидіяно також загрозі економічної рецесії, себто економічного застою і кризи. Головний економічний дорадник Президента Пол В. МекКрекен заявив, що в другій половині цього року кошти прожитку зростатимуть в наполовину меншому розмірі, як зростали довепер, і що в 1971 році цей процес зростання ще більше сповільниться. Водночас Федеральні Резервові Банки обнизили кредит в деяких ділянках промислу, зокрема в будівництві, й Президент заповів „відмороження" деяких публічних робіт. Цей новий легкий поштовх економіці можливий — твердять урядові економісти — тому, що припинено штучний господарський „бум", себто надмірний розвиток економіки, який сприяв інфляції.

Можливо, що ці оптимістичні твердження й прогнози правдиві і що розвиток господарських справ у ЗСА іде правильним шляхом. Однак, сірі громадяни, які живуть із своїх заробітків, робітники і службовці не відчувають полегші, бо не припинилася спіраля платень і цін, а під час навіть сповільненої інфляції підвищувані платні не можуть „наздогнати й перегнати" підвищування цін. Дорожнеча дається взнаки масі громадян так дошкульно, що республіканські конгресмени й сенатори перестерегли Президента, що вона може стати поважною вже не економічною, а суто політичною проблемою. Найкращий доказ на це подав титулярний голова Демократичної партії, колишній віце - президент Гюберт Г. Гомфрі, який усім демократичним кандидатам в цьогорічних осінніх виборах порадив користуватися проти теперішнього Уряду передусім арґументом дорожнечі: цей арґумент, мовляв, переконливіший для виборців, аніж арґументи В'єтнамської війни чи зросту злочинства.

Дорожнечу найбільше відчувають господині, які бачать, як „скачуть" ціни на різні продукти в харчових крамницях, особливо „супермаркетах". За останній рік найбільше зросли ціни на солонину — „бейкон" — аж на 22 відсотки! Ціни на яйця підскочили на 21 відсоток. З ярини найбільше подорожчала цибуля — на 30 відс., морква — на 27 відс. Кава подорожчала на 11 відс. Масово споживані ковбаски, так звані „френкфуртери", як також „гембурґери", подорожчали на 13 відс., баранина — на 7 відс. Зате, наприклад, цукор, олія і маргарина подорожчали тільки на 3 відс., масло — на 2 відс., ціна на муку та сама, а ціни на деякі овочі, наприклад, яблука, впали нижче від минулорічних. Значно зросли ціни комунікації: летунської, залізничної, автобусової і підземної. Наприклад, у Ню Йорку переїзд підземкою став дорожчий на 50 відс. Ціни на жіночий одяг зросли від 10 до 15 відс., на черевики — понад 10 відс., на 13 відс. зросло автомобільне забезпечення, на 10.2 відс. зросли ціни цигарок, на 2.2 відс. ціни нових автомобілів. Зате впали ціни на вживані автомобілі, на хатні кіноапарати й рибальське приладдя. Значно зросли ціни ремонту будинків і всього того, що вимагає найманої праці. Зросли кошти лікування, бо подорожчало утримання шпиталів.

Очевидно, що дорожнечу найгостріше відчувають пенсіонери. Після останньої підвишки, схваленої Конгресом, 25 мільйонів осіб в Америці, які користають з державної соціяльної забезпеки, отримали 3 квітня ц. р. підвищені пенсії за березень, а під кінець цього місяця квітня дістануть вирівняння за січень - лютий. Але все одно пенсіонерам годі прожити навіть з цієї підвищеної пенсії. Найменша нова пенсія робітника, що має 65 або більше років, становить 64.00 дол., я найбільша — 189.80 дол.

Однак у ЗСА щораз поліпшується система державного забезпечення. Воно молоде, бо закон про Соціяльну Забезпеку схвалений щойно в серпні 1935 р., і годі мати претенсію, що впродовж 35-ох років американська державна суспільна опіка не дорівнює західньоевропейській. Але розуміння для суспільної опіки в Америці щораз більшає, і коли вона раніше обмежувалася тільки приватною добродійністю, то тепер дедалі глибше проникає свідомість, що це обов'язок держави запевнити прожиток старим людям, вдовам і хворим, які не всилі працювати і не мають інших джерел прибутку.

І тому обидві керівні американські політичні партії стараються поліпшувати систему державної суспільної опіки, охопленої Соціяльним забезпеченням. Зокрема щораз більше прихильників здобуває концепція державної опіки над здоров'ям громадян і щораз менше лякають керівні кола слова „соціялізована медицина".

Поруч з усіма турботами, що їх породжує дорожнеча, водночас з усіма наріканнями, які іноді мають посмак гіпокризії і демагогії, безперечним залишається факт: в Америці існує найвищий у світі добробут, який огортає щораз ширші кола населення. Годі легковажити проблему вбогости, але й не слід її перебільшувати.

УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА СИЛА

„Як бачимо, українська молодь не всі є „гіппіс", як декотрі родичі думають. Навпаки, наші студенти вживають свій „стюдент павер" на добро. Ми це, зокрема, бачили під час тижня 22 січня 1970 року. У Вінніпеґу студенти української мови повписалися ліпше, ніж у попередніх роках". — Так пише в редакційній статті журналу „Смолоскип" його головний редактор, студент Володимир Білаш.

„Смолоскип", — циклостилевий ілюстрований журнал українських учнів у ст. Джанс гайскулі у Вінніпеґу, виходить уже третій рік. Учні і студенти видають його виключно українською мовою, заперечуючи будь - які спроби чи прояви мовної асимілізації українців поза Україною. У числі надруковано цікаві матеріяли: „Чи ти українець?" Світляни Мухин, „Український дитячий театр" Олі Засць, „Електроніка" Р. Васильковича, „Прогулька до Кукс - Крік" Марти Качор, із закликом відвідувати українські місцевості в Канаді, зокрема на Манітобщині, щоб пізнати самих себе. Є в „Смолоскипі", інформації про участь студентів у національних святкуваннях, про молодечі хори, танцювальні гуртки, про працю у першому в Канаді Українському Дитячому Театрі, що недавно вперше ставив оперу для дітей „Серце Оксани", а ще раніше показував „оперки" для дітей і молоді Миколи Лисенка...

В іншій, значно ускладненій формі, виявляється українська студентська сила на сторінках також циклостилевого, але значно глибшого і ширшого тематично журналу студентів „Зозулька". Хоч вона, ця симпатична й по-молодечому часом загбниста „Зозулька" не вкладається в затверджені старшим поколінням схеми, журнал стоїть на сторожі української мови, розвитку української культури й мистецтва, сприяє поширенню їх засягу, виходу з внутрішнього „ґетта", серйозно трактує українську проблематику.

У видаваній українською, англійською та французькою мовами інформаційній брошурі „Юкрейніен Вік, 1970" у Монтреалі президент Союзу Українських Студентів Канади СУСК, Богдан Кравченко закликає старших громадян і створені ними товариства та організації частіше поглядати в сторону українських студентів, допомагати їм не тільки вказівками - порадами, а й матеріяльно при потребі, допускати більше молодих сил до організованої праці. Б. Кравченко домагається й від студентської молоді збільшення активности, зокрема політичної, пишучи: „Молодь по цілім світі спричиняється до політичної акції. Ми не сміємо оставатись позаду. Визволення України не повинно бути залишене тільки для старших політичних діячів".

Ще в листопаді в Едмонтоні відбувся молодечий панель на тему „Що робити, щоб зберегти молодь?" Панелісти сходились на тому, що конче треба зберегти українську живу мову, як підставу національної ідентичности української людини в Канаді. Для цього пропоновано кілька шляхів: працювати над собою, вимагати від українських батьків, щоб вдома розмовною була українська мова, домагатись українських Богослужень у церквах, з відреченням від англійщини і церковно-слов'янщини, допускати молодь „до співпраці в організаціях і комітетах — тоді задержимо її при Церкві і в наших організаціях; на жаль, цього в нашій спільноті ще немає" (за тижневиком „Українські Вісті" з Едмонтону, з 27 листопада 1969 р.).

В основному така ж українська студентська родина зростає, розвивається і працює і в ЗСА, де відхилення від українського шляху розвитку й дальшої праці виявляють лише одиниці.

Ясно вже тепер, що хоча відхід від українства й донині ще великий, передова частина українських студентів на Північноамериканському континенті твердо постановила не підвести батьків і не врікатись їхніх ідеалів. Ця студентська молодь поведе за собою й таких, які не знають, на котру ступити. Лише треба передовій молоді дійсно передової, найбільшої уваги збоку старшого покоління — уваги розуму, серця і кишені.

У серпні цього року в Монтреалі відбудеться Конґрес ЦЕСУС'у — Центрального Укр. Союзу Студентства. Там збереться квіт української національної студентської сили. Студенти на своєму Конґресі будуть не лише звітувати й плянувати — вони мають повне право запитати кожну українську установу чи організацію на цьому континенті: що ви зробили для того, щоб конкретно підтримати розвиток українського студентського руху — української молодої сили?

Українська громада з надією дивиться на свою молодь, а вже особливо на студентство. Дещо вона вже робить для молодечого руху, але тому й наша „студентська сила" дотепер робить лише дещо там, де треба працювати з повним розгоном, у всіх ділянках громадського і культурного українського життя на цьому континенті.

Леонід Полтава

Спричинника атентату в Москві 1969 р. запроторено в психіятричну лікарню-тюрму

Московський щоденник „Известия" з 21 березня подав неясне вияснення про замах, що стався в Москві в 1969 р., на Червоній Площі, коли там вітали совєтських астронавтів, а в окремих автах їхали члени ЦК КПСС і совєтського уряду. „Внаслідок кількох пострілів був смертельно поранений шофер, легке поранення дістав мотоцикліст, який супроводив кортеж". Атентатника Ільїна, молодого ленінградця, було відразу ж затримано. Тепер газета повідомила, що це „психічно-хворий шизофренік" і що совєтський суд визнав, що він вчинив замах в стані безвідповідальности. Однак, сказано в „Известиях", „враховуючи те, що Ільїн є небезпечною особою, суд вирішив ізолювати його від суспільства і віддати на примушене лікування в психіятричну лікарню спеціяльного типу".

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: Д-р Михайло Данилюк

ЗАГРОЗА ДЛЯ НЕНАРОДЖЕНИХ

Працівники Інституту Психічних Дослідів у Тексасі недавно довели на експериментах над тваринами, а також спостереженнями над вагітними жінками, що алькоголь і т. зв. галюциноґени можуть поважно ушкодити ненароджену дитину, якщо мати під час вагітности вживає ці речі. Ушкодження передусім стосуються мозку і нервової системи.

Немає сумніву, твердять ці дослідники, що коли вагітна жінка споживає алькоголь або заживає галюциноґени, то концентрація цих речовин в кровобігу плоду далеко вища, як у кровобігу самої матері. Також довше затримуються алькоголь і галюциноґени в крові ненародженої дитини, як у крові матері. З цього постає подвійна загроза концентрації тих отруйних речовин, бо коли алькоголь уже „вивітрився" з голови матері, то кров ненародженої дитини ще має його в собі у значній кількості. Коли ж у той самий час мати знов споживе алькоголь, то дитяча кров ще більше ним наповниться. Якщо взяти до уваги, що в різні періоди вагітности плід переходить через дуже важливі процеси розвитку, то стає ясною велика небезпека для його дуже делікатної тканини від тих отруйних речовин.

До галюциноґенів, що їх уживають нерозважні матері і під час вагітности, належать ЛСД і маріхуана. Велику загрозу від ЛСД для це ненароджених доведено вже раніше, але тепер стає ясним, що це стосується до всяких родів галюциноґенів, а в тому числі й до маріхуани та алькоголю в різних формах. Широке вживання цих речовин, безперечно, може привести до того, що серед наступного покоління будемо мати чимало нездорових і ненормальних дітей.

Варто, щоб цю інформацію використали наші виховники і вчителі серед молоді в боротьбі з наркоманією, розбиваючи ще й цим арґументом міт, мовляв, маріхуана і ЛСД нешкідливі.

ЧИ МАЄТЕ ДІЯБЕТ?

Діябет (цукриця) — далеко частіша недуга, як це звичайно думають. Недавно Уряд Здоров'я в Чикаґо опублікував у цій справі свої спостереження.

У 1969 році перевірено в Чикаґо понад 29 тисяч добровільців. З цього числа виділено 1103 осіб, отже майже 4%, які напевно мали діябет, хоч 90% їх цього не підозрівали. Крім цього 16% усіх перевірених визначено при дослідах на границі нормального, і їх відправлено до їхніх лікарів на дальші дослідження, щоб установити, чи є вони потенціяльними діябетиками. Подані вгорі числа відповідають результатам дослідів з попередніх років.

Чи 4% діябетиків серед загальної кількости населення відповідає дійсності — важко сказати, але є здогади, що це число може навіть бути більшим серед окремих вікових груп людей. В кожному разі сиґналізуємо в нашій колюмні ще раз потребу перевіряти себе по лінії діябету, бо, якщо взяти за підставу статистику з Чикаґо, то чотири особи на сотні, віком понад 40 років, можуть мати діябет, навіть цього не припускаючи.

Основні симптоми діябету в початках: помітна спрага з пересиханням рота і горла, підвищене сечовиділення і втрата ваги. Неліковааний діябет ушкоджує очі, артерії, серце, нирки і підносить тиснення крови.

Найкраще перейти перевірку в свого родинного лікаря, але коли його хтось не має, таку перевірку можна перейти безплатно в будьякій станиці міського Уряду Здоров'я або в діябетних клініках Уряду Публічного Здоров'я, що є в кожному місті. Держава витрачає чимало грошей на те, щоб перевіркою та лікуванням діябету охопити якнайширші круги населення. Для безплатної перевірки непотрібно ніякого скерування або посвідки, треба просто явитись до діябетної клініки і заявити, що прийшли на перевірку. Звичайно перевіряють сечу і беруть пробу крови.

Якщо в діябетній клініці виявлять діябет або потенціяльність діябету, тоді таку особу скерують до приватного лікаря на лікування. Осіб, які не мають засобів для приватного лікування і представляють на це доказі, лікують в такій клініці цілком безплатно.

До цієї поважної недуги ми ще повернемось.

НОВЕ В АЛЕРҐІЇ

Серед людей, які мають сінну гарячку („гей фівер"), є чимало таких, які вже лікувались різними методами, але все ж сезонові симптоми, іноді навіть сильні, у них появляються. Це стосується також і таких людей, які приймають інъєкції, щоб імунізувати себе проти сінної гарячки. Пояснюється це тим, що такі люди мають надто сильну вразливість, і під час сезону сінної гарячки їхня кров, хоч і імунізована, не дає достатньої охорони в слизовій оболонці носа. Тому, хоч вони й почувають себе в загальному краще від інъєкцій, все ж у них розвивається сильна алерґічна нежить.

Група нюйоркських алерґістів на конґресі Американської Академії Алерґії запропонувала для людей, яким інъєкції не дають повної охорони, новий дуже простий метод: одержувану від них плазму розпорошувати на слизовій оболонці носа, як тільки появляються ознаки нежиті сінної гарячки. Цей спосіб майже повністю усуває всі неприємні симптоми.

Пояснення успішности цього методу в тому, що, одержуючи інъєкції проти сінної гарячки, людський організм виробляє в крові значну кількість антитілець проти цієї недуги, але тих антитілець не завжди вистачає для слизової оболонки носа. Коли ж ввести на неї плазму крови цієї самої людини, то додаткова кількість антитілець допомагає в усуненні симптомів. Фахівці вважають, що після технічного вдосконалення цей метод набере широкого вжитку.

Ярослав Стецько

РІК ЧУПРИНКИ ПРОТИ РОКУ ЛЕНІНА

(Слово, передане 5 березня 1970 року через українську радіовисильню в Боффало, Н. Й.).

(3)

Москва перелякалася революційних потенцій України, можливости всенароднього повстання, мобілізуючих визвольних ідей, які не знали меж і охоплювали ввесь підросійський світ. І тоді, поруч пакту трьох держав, почалася бактеріологічна і хемічна війна проти воюючої України, проти УПА, проти нашого народу, що підтримував УПА-ОУН. Діти, жінки, старики — все стояло на фронті боротьби проти Росії. Насильні вивози, облави, провокації, совєтські партизани в запіллі УПА, підтримувані з повітря зброєю і амуніцією, дивізії МВД і російські своїм складом дивізії червоної армії — все це посунуло на знищення УПА, на знищення воюючої України. Це був змаг нашого героїчного народу, рівного якому не знає історія світу, проти Росії, що перемогла у світовій війні завдяки альянтам таку воєнну потугу, якою була нацистська Німеччина!

Цією армією Націй Героїв командував неперевершений стратег повстанчо-партизанської війни Генерал Тарас Чупринка. Великий соборник, людина ідеї і чину. І навіть у своєму прибраному прізвищі віддзеркалив він це: головою Повстанського Центру Центральних Земель України в 20-их роках був Грицько Чупринка.

Коли населення нашого т. зв. Закерзоння, зокрема Лемківщини, поставило нечувано завзятий спротив насильному переселюванню, Сталін вирішив припинити цю масову окупацію навіть на ЗУЗ, бо боявся, що полум'я революції охопить усю тюрму народів. Не німецькі бомбовози, але українські визвольні ідеї загрожували розірвати російську імперію зсередини.

Головнокомандувач Збройних Сил України, Тарас Чупринка ставив чоло Сталінові. Він персоніфікував ґіґантську боротьбу української нації проти російської загарбницької нації. Чупринка проти Сталіна, Київ проти Москви, свята Софія і святий Юр проти Кремлю, Україна проти Росії!

Не помагали кидані у запілля УПА ще в часі німецької окупації совєтські партизани Ковпака, проти яких так, як водночас проти німецьких окупантів, вела боротьбу УПА. „Рейди" по Україні тих партизанів — це були безконечні грабунки і мордування людности України, яка підтримувала УПА-ОУН. Не помогло на ділі й спільне поборювання воюючої України, німецькими і російськими окупантами. І щойно коли Німеччина скапітулювала, а УПА-ОУН у своїх діях ще більше зросли й зміцніли, Москва зі своїми союзниками ЧССР і Польщею кинула проти них свої найкращі дивізії.

Тарас Чупринка висунув проєкцію нового світу на руїнах російської імперії, він змагався за нову політичну мапу Европи, Азії і — світу, коли буде знищена російська тюрма народів і комуністична система.

І це не припадок, що ми підносимо гасло: Рік Чупринки проти року Леніна! Бо якраз минуло двадцятиріччя з дня геройської смерти на полі слави Начального Вождя нашої визвольної армії й оборонця найблагородніших ідей нації і людини. І це — сторіччя з дня народження Леніна, що спорудив найбільш варварську тюрму народів, сторіччя найбільшого злочинця наших часів.

Чупринка і Ленін в історично-ідейному перекрої нашої епохи символи двох систем ідей, двох образів життя, двох світів. Світ правди, волі, добра, справедливости, прав людини і нації, ствердження людини, як Богоподібної істоти, нації як краєугольного каменя, а національної держави як принципу організації нового світу, релігії як джерела моралі і проєкції засвітнього, вічного життя — це світ Чупринки. І світ брехні, терору, насильства, народовбивства, кривди і визиску, топтання прав людини і нації, знецінення й зведення її до отари, світ воюючого безбожництва і філософічного матеріялізму, який не признає людської душі — це світ Леніна.

Коли збаламучені й большевизмом інфільтровані деякі кола навіть на Заході збираються відзначати річницю Леніна, то хай в цьому році Чупринки ця постать з її злочинними цілями на загибель добра і правди, волі і справедливости буде протиставлена ідеями Воюючої України, ідеями Києва.

Покажім Україну, покажім світові наш національний підпільний християнський воюючий Київ, нашу св. Софію і св. Юр — проти Росії, проти Москви, проти Кремлю. Київ і Москва — хай унаявнюються у цьому Році Чупринки в перекрої ідейного, всебічного бою за два протиставні уявлення життя, за два протиставні світи. Хай на масових демонстраціях і при інших нагодах, де лише є змога, прізвище Шухевича - Чупринки буде протиставним до прізвища Леніна, хай зударяються у цьому році на вулицях міст демонстранти з транспарентами, на яких видніттимуть написи Чупринка, Бандера, Петлюра проти Леніна, Сталіна, Маркса.

Як Запорізька Січ Байди-Вишневецького була поставлена під Покров Богоматері, так поставив нашу Армію Генерал Чупринка під св. Покрову. Раннім ранком і вечером у молитві до Творця за опіку над воїнами і за перемогу концентрувалися всі воїни Чупринки. Змагаючися проти армій російських безбожників, наша Армія мала своїх священнослужителів, які гинули на полі бою з хрестом у руці так, як їхні друзі-вояки зі зброєю в руках.

Тарас Чупринка стояв за рівні права для всіх громадян України, без огляду на расу, релігію, національність, якщо вони льояльні супроти української влади. УПА ставала в обороні також винищуваних нацистами жидів, сотні членів ОУН були розстріляні німцями за захист переслідуваного жидівського населення, і УПА приймала в свої ряди охочих лікарів-жидів і кожного, хто хотів боротися за українську державу проти нацистських і російських варварів.

Творячи при УПА національні частини, Головнокомандувач організував збройні сили інших уярмлених націй проти російських і німецьких загарбників. Це було в пляні творення спільного фронту уярмлених націй. Ця проєкція Тараса Чупринки залишилась актуальною по сьогодні. Збройна боротьба вирішить долю поневолених націй, долю України. Цей незмінний дороговказ залишив нам Головнокомандувач Збройних Сил України.

Як мало знає історія світу випадків, коли зі своєю армією, зі своїм народом, залишався на рідній землі, на полі бою начальний вождь і — гинув геройською смертю. „Ми, Провід Організації Українських Націоналістів, за-

(Закінчення на стор. 5-ій)

З КАЛІФОРНІЙСЬКОЇ ХРОНІКИ

Коли майбутній історик візьме в руки річник „Свобода" за 1969 р., то крім повідомлення про появу Ювілейної Книги УКО та про Свято Весни Пласту він там більш нічого не знайде про життя українців на Заході Америки, воно гейби завмерло. А тимчасом лосанджелівська українська громада аж пріла від різних імпрез, почавши від Маланки, традиційних Святвечорів, Ялинки УРС, Свят Державности з вивішенням прапорів на ратуші міста, Шевченківського й Листопадового Свят, Андріївського храмового, посвячення візантійського (православного іконостасу) в українській католицькій церкві (без запрошення православних), пікніків, забав, базару, імпозантної вистави „Наймичка", 40-річчя ОУН і ще дечого іншого, не згадуючи вже про численні загальні збори різних організацій.

√ *Свят-Вечір в Андріївськім храмі.* — Святкують тут Рождество Христове чотири українські і одна карпаторуська церкви. Католики по-новому, баптисти посвому, а Андріївці по-стародавньому українському звичаї. На Свят-Вечір 6-го січня по відправі в церкві св. Андрія відбувся спільний Свят-Вечір православних українців. Була ялинка і виступи шкільної молоді і колядували і опісля пішли з колядою по хатах та заколядували на церкву понад 2,000 дол.; сама шкільна молодь понад 500 дол.

√ *Свят-Вечір молоді.* — 11 січня Спілка Української Молоді Америки, 41 Відділ Юнацтва „Холм", під керівництвом булавного П. Білецького святкував свій традиційний Свят-Вечір в Українськім Народнім Домі. Після запрошення гостей до столів, п. Білецький привітав присутніх і пояснив ціль цього вечора. Провід перебрав п. Добрянський. П-і Бучай і п. В. Стус, в ролі господарів дому, почали притрушувати сіном стіл, накрили його вишиваними скатертями, поставили головки часнику в кожний ріг під скатерть і внесли посуд. Керівник церемонії пояснював присутнім кожний рух господарів і його значення. Внесли кутю, рибу, узвар, за тим господар довгою стежкою поміж столами у великій залі поніс дідуха і поставив біля чудової ялинки коло сцени і почесного стола, недалеко порожнього стільця і порожньої мисти для „душі померлого недавно батька, дідуня або ненадійного гостя". Відтак засвітив свічку, і гості при всіх столах зробили теж, настала набожна тишина. Отець Чайковський провів молитву. Господар Стус виголосив святочні побажання, сів за стіл і всі спожили кутю. А на сцені юнацтво: Демків Омелян, Старостенко Володимир, Корінець Юрко, Семчук Анна, Бучай Ніна і Цап Юстина розказували в гуртовій деклямації про Свят-Вечір, його звичаї і значення для виховання української молоді. Струнна оркестра під керівництвом п. Мамуся грала колядку „Нова радість" та „Увертюру на Свят-Вечір" в обробці булавного Білецького. До столів подають борщ, вареники, голубці й інше, бо на Свят-Вечері має бути 12 пісних страв. По вечері спільна деклямація „Наша коляда", що її виконали дівчата з роя „Русалка": Цап Віра, Білецька Віра, Сірська Катерина і Зубач Іванка. Дівочий хор колядував „Тиха ніч" і „Небо і земля". На цілі СУМА переводять на залі збірку. Далі слідувала деклямація „На Свят-Вечір", яку виконали юнаки з роя „Орли": Цап Юрко, Шумний Роман і Брікнер Тарас. Шестилітній Віктор Гнип продеклямував гарно, з чуттям „Колядки в Україні". Відтак маленький сівач з торбиною сінням і віншуванням закінчив імпрезу, а п. Стус, голова Батьківського Комітету, подякував всім за участь в святі.

√ *Традиційний Маланчин Вечір.* — Тут цілий місяць січень традиційний. 17 січня українська громада зібралася в Народнім Домі, щоб провести гучно „Маланку". Для Народного Дому ця традиція важлива, бо від неї залежить сплата боргів, покриття коштів ремонту дому чи сцени, і цього року публіка добре забавилася, був добірний буфет і напої і традиційна ціна вступу 5 дол. від особи.

√ *Січневі Роковини.* — Перша церемонія вивішення українського національного прапору на ратуші міста була 1966 р., і тепер щороку повторюється. Цього року в суботу 24 січня пораз п'ятий українці виступили публічно, де мейор міста, пораз перший особисто прочитав Проклямацію про Український День, і пораз перший під час церемонії грала військова музика маршові пісні й національний гимн. Шеф протоколу Е. А. Мартінес, майстер церемонії, відкрив свято і пояснив його значення, а о. Колтуцький відчитав молитву. Під звуки українського національного гимну піднесено синьо-жовтий прапор. Радний міста Снайдер сказав добру промову і передав відпоручникові УКО грамоту, резолюцію Міської Ради з нагоди Українського Дня. Головним промовцем від українців був п. Н. Медвідь, заступник голови УКО, який, між іншим, згадав і борців-героїв за волю України, яких присутні вшанували однохвилинною мовчанкою. Участь в цім святі взяли консули Литви, Перу, Колюмбії й Естонії та відпоручники поневолених народів, які заповнили почесну трибуну. Численно явилися на святі й комбатанти ОбВУА, а парадні шпалери творила молодь в уніформах Пласту і СУМА, роздаючи програмки, на яких була мапа України. Свято закінчено молитвою, яку провів о. архимандрит О. Довгаль. По святі угощали присутніх солодким, кавою і пуншем з водограю, чим зайнялась п-і Галина Білоус. Слідуючого дня в неділю в церквах відслужено Богослужби в намірення українського народу та панахиди, а по полудні була в Народнім Домі Академія. На програму складалися: внесення прапорів СУМА і Пласту, американський гимн на піяно виконала п-і Л. Куриленко-Вахнянин, відкрив свято мгр. Веселий, святочну доповідь виголосив п. І. Білоскурський. В мистецькій частині були: „О, Боже, щастя в нас було" — деклямація ст. пластунки О. Полотнянка, сольоспіви — тенор М. Самчишин „На хвилях безбатченків"; вірш Ф. Гнипа деклямував Віктор Гнип; „Там за тихим за Дунаєм" і „Вечірню пісню" Стеценка виконала співачка Олена Наріжна, а дуетом у виконанні О. Наріжної і М. Самчишина „Владико неба і землі" закінчено свято. Супровід на піяно п-і Лесі Куриленко-Вахнянин. Присутні на залі відспівали український гимн. На святі Українського Дня коло ратуші зібралася численна публіка, як ще ніколи досі, але на академії було не так...

√ *Відвідини п-ва Стецьків.* — Голова АБН Ярослав Стецько з дружиною Славою, в повороті з Бангкоку в Тайланді, де брали участь в 3-ій Антикомуністичній Конференції і 15-ій АПАКА, повернули до Лос Анджелесу, де 31 січня п. Стецько доповідав у вузькім кружку громадських діячів, а п-і С. Стецько 1 лютого для широкого загалу. П. Я. Стецько говорив про становище українців у світі, себто на рідних землях і в діяспорі. Рух молоді в Україні він уважає важливим для визвольної справи, а щодо положення українців назовні, то справа стоїть краще, як раніше, лиш треба мобілізувати наші сили і не апелювати до компартії. В неділю 1 лютого 1969 р. по полудні відбулася доповідь п-і мгр Слави Стецько в залі укр. кат. церкви, а представив її, як і на попередній доповіді її чоловіка в Народнім Домі мгр. Веселий. Лідія Василин з братом вручили їй китицю темночервоних троянд. Доповідь була дуже жива й інтересна, зокрема, коли вона говорила, як тяжко було завойовувати світові позиції, але йдучи невпинно і вперто вперед виперли російських імперіялістів різної шерсти з міжнародних конференцій. На обох конференціях були гарячі дискусії, вкінці з'ясовано загрозу збоку російського імперіялізму для всіх народів ще вільного світу. Було надзвичайно приємно слухати, як азійські делеґати засвоювали собі українські арґументи і ґратулювали за українську стійкість в принципових справах. Суть схвалених резолюцій є справою ідейної мобілізації за наше визволення у численних політиків і державних мужів. Про нашу еміґрацію доповідачка висловилася прихильно, зокрема про ту в Австралії. Побуваючи в Японії, вона звернула увагу, що й там є ґрунт для ідей АБН, як рівно ж в Тайленді, де їх так привітно вітали.

√ *Загальні Збори Української Кредитівки.* — 1-го лютого ц.р. відбулися збори Української Кредитівки. Основана 1964 року, одинока на заході Америки кредитівка, за час свого існування не проявила такого розвою, як наші кредитівки на сході. За цілий час уділено 74 позичок на суму 80,000 дол., балянсова сума добігає заледве до 30,000 дол., хоч вже є 132 члени. По звітах доповнено Управу молодшим п. О. Демковим, а до Контрольної Комісії добрано д-ра А. Вусика. Дивіденду виплачено 5% так, як інші банки платять. Урядові години від 8 до 10 год. веч. у віторок і п'ятницю в Народнім Домі. На голову управи переобрано мгра О. Веселого, а на голову Конт. Комісії обрано д-ра А. Вусика.

√ *Виставка образів маляра Василя Кричевського.* — Два тижні, від 1 лютого ц.р. були виставлені заходами комітету мистецтва й культури міста Буена Парку в міській залі 51 картин і портретів нашого славного мистця-маляра Василя Кричевського. З них 13 олій, решта т. зв. ґваші,, представляючі схід і захід сонця, дощову погоду, море, річки, евкаліпти, гори Карпати (2) і одна олія, гори Сієрра, Каліфорнія, рожі, букет, молода дівчина, автопортрет, степ, — всі олії. Оглядали ми ті картини при деннім світлі і з чудовим освітленням. Зокрема акварелі — модерні малюнки. Виставка робила дуже гарне враження. Мистець виставляв свої образи в Ню Йорку, Сиракюзах, Сан Франсіску, Пало Алто, Торонті, Монтреалі, в Европі й Австралії. До нашого Народного Дому мистець свого часу подарував великий образ „Дніпро коло Києва", який подивляють всі, хто приходить до Народного Дому. В суботу 14 лютого влаштовано прийняття для мистця в залі церкви св. Володимира, але в тіснім кружку, не запросивши ні відпоручників організацій, ні пресу, ні духовенство, — коротко — не допустили мистця до ширшого загалу. А шкода, велика шкода, бо багато людей їхали звідси на виставку 30 миль до Буена Парку, а крім того варто таку виставку зробити і тут, про що на прийнятті не говорилося.

√ *Загальні Збори Відділу УНСоюзу.* — В неділю 15 лютого по полудні зібралися союзовці, щоб вибрати Управу Відділу і делеґатів на конвенцію. Збори відкрив голова Відділу А. Рудник, протокол з попередніх Заг. Зборів прочитав секретар П. Сильчак. Звітували голова і секретар. Відділ добре стоїть, за рік інкасовано понад 14,000 дол. Голова Контр. Комісії С. Шумський ствердив, що Відділ працював бездоганно, тому треба уділити абсолюторію і висловити подяку секретареві. Вибори пройшли гладко, бо затверджено і на цей рік ту саму Управу, до Контр. Комісії, крім п. Шумського, обрано ще п. Малицького, колишнього голову Української Централі, й п. М. Новака. Ширша дискусія вив'язалася в справі т. зв. Редакційної Колеґії, яку були обрали минулорічні Заг. Збори із завданням писати до „Свободи" про життя й діяльність українців на цім терені. За рік з Колеґії ніхто до „Свободи" не писав. Схвалено не вибирати колеґії, але просити д-ра А. Вусика продовжувати Каліфорнійську Хроніку, як це було раніше. Коли „Свобода" дозволить на окрему сторінку „Вісті з-над Пацифіку", то тоді Відділ вибере Редакційну Колеґію. На делеґатів на конвенцію обрано пп. Сильчака і Ковалика, а на їх заступників А. Рудника і Є. Людкевича.

√ *Вісті УКО.* — Управа Культурного Осередку щомісяця видавала ‚Вісті УКО' за редакцією п. І. Овечка, а як його не було, то за мосю. Останнє число 10(39) вийшло під Різдво 1969 та під Новий Рік 1970. В цім числі вміщено звернення Відділу ОбВУА (голова А. Вусик) до громадянства, щоб щедро жертвувало на побудову пам'ятника Шевченкові в Арґентині. Збірка проходить успішно. Поміщено й хроніку діяльности нашої громади за минулий рік підписаного автора. Поміщено календар імпрез: Шевченківський концерт — 15 березня, Загальні Збори УКО — 22 березня ц.р. і ін.

Д-р А. Вусик

СИН ЧІЯНҐ КАЙ-ШЕКА ПРИБУДЕ 20 квітня ц. р. до Вашингтону для нарад з президентом Ніксоном, державним секретарем Вілліямом Роджерсом і високими військовиками щодо пляну Америки відкликати з Тайвані (Формози) поважну частину свого 600.000-го війська, яке тепер там перебуває. Чіянґ Чінґ-куо є віце-прем'єром уряду Вільного Китаю на Тайвані. Припускають, що Америка, відкликуючи з Тайвані багато своїх вояків, вивінує китайську армію на Тайвані наймодернішою зброєю, яка компенсуватиме втрачену американську збройну силу.

СПРАВА НАШОЇ МОЛОДІ

Чому в наших церквах із кожним роком меншає людей на Богослужбах? Ще ось недавно наші неділі і свята на кожній Службі Божій були переповнені вірними, а тепер їх уже не бачимо. Меншає тих, що були релігійні і так щиро любили свою Українську Католицьку Церкву. Частина тих ревних вірних відходить з цього світу; і це природна річ. Але важко погодитися з тим, що так мало молодших і молоді бачимо тепер у церквах. Молодші люди покидають свою церкву і йдуть до чужих богів... А про дітей цих молодших нема що й казати. Вони вже не наші.

Погляньмо на нашу нову еміґрацію, яка називає себе політичною. Скільки серед неї людей з вищою освітою і національно свідомих, колишніх в'язнів за активний спротив окупантові. Не так давно нас питали американські власті при „скринінґу"; „Чому не хочете вертатися додому, на рідну землю?" Ми всі зі страхом відповідали, що втікаємо від комуністів, які не визнають Бога, замикають церкви, не дозволяють молитися?!

Але ж тепер тут ніхто нам не забороняє молитися. Всі церкви стоять відкриті для нас і наших дітей, але чомусь на Богослужбах нас мало, особливо мало молоді. Чому? Адже ж наша українська молодь не зла. В колеґіях і університетах вибивається наукою на перші місця. Вона і релігійна. Так сказав місіонар о. Ярема Барнич у нашій церкві 26 лютого ще 1967 р.:

„Деяка наша молодь не йде до церкви не лиш тому, що добре мови не знає, але тому, що й замало знає про свою церкву. Замало знає і про значення Церкви в житті людини. Наша молодь хоче більше знання про свою церкву і віру. Нема кому їй того знання дати".

І це правда. Колись у нас на Рідних Землях багато часу присвячували на науку катехизму, а в середній школі вчили літурґіки, догматики, апологетики й історії церкви. Все в рідній мові. Тут молодь цього не має. Тому треба подумати над тим, якщо не хочемо, щоб наші гарні церкви не стали на майбутнє пусті і осамітнені.

Придивимося кожній громаді. Скільки то синів та дочок свідомих наших громадян уже відійшли від своєї церкви, а навіть покинули віру своїх батьків. А скільки ще відійде від нас і від нашої церкви?

Хто ж винен у цьому нещасті? Всі скажуть, батьки! Батьки не навчили дітей свого, не прив'язали до своєї віри і церкви. Гадаю, що тут вина не тільки батьків, бо не всі з них занедбували національне і релігійне виховання своїх діточок, а вина, на превеликий жаль, також і деяких наших провідних одиниць і організацій, церковних і світських.

Тут винні священики, які не хочуть, або не можуть, промовити до нашої підростаючої молоді та навернути її на добру християнську дорогу. Тут не потрібно ображувати при цій нагоді колючими фразами ані старших, ані молодь. Але в чемний і вирозумілий спосіб навертати на правдиву християнську дорогу життя.

Чому серед нашої молоді все більше байдужности до релігійних і національних справ?

За нашу молодь нема чого боятися. Вона може відіграти велику ролю в церковному і громадському політичному житті. Але її треба до цього привчати, заохочувати, чого часто наші старші не роблять, а самі тримаються своїх місць і позицій. Потрібно найбільше співпраці старшого громадянства з молоддю. Ми часто любимо докоряти нашій молоді за її пасивність, і одночасно не допускаємо її до керівної праці, а працюємо самі, аж доки не посивіємо, або станемо лисі як коліно. Старші обмежуються деклярація м и та тішаться похвалами, що їм здобуває наша молодь своїми виступами, і це їм вистачає.

Одначе цього замало, це лише знеохочує молодь та спонукує її стояти осторонь, або йти до чужих. Думаємо, що вже час відчинити широко двері для нашої доброї молоді до різних керівних посад, а не сидіти на них до самої смерти. Ми часто нарікаємо, що бракує провідників серед нашої молоді та кидаємо на її адресу різні образливі фрази. Одначе це справи не врятує, не допоможе притягнути нашу молодь до участи в церковному і громадському житті. Думаємо, що наші старші задовго засиділися на своїх місцях і таки не пускають молоді випробувати свої сили, перейти добру практику і виробитися на належних провідників. Минають ті часи, коли тільки розказувалося молоді. Тож кличемо наших старших: дайте добрий приклад молоді, передавайте їй свої позиції, щоб вона могла наслідувати вас!

Ми, українці, маємо добру і мудру молодь. Наша молодь — це наш скарб. Шануймо цей скарб, дорожім ним,, збережім його для добра нашої церкви і нашого українського народу!

Теодор Федоришин

ДІВЧАТА КРАЩЕ ВЧАТЬСЯ, ЯК ХЛОПЦІ. Це видко зі звіту Єйльського університету в Ню Гейвені, в якому вперше в цьому шкільному році почали навчатися поруч хлопців і дівчата. В першому півріччі „почесні" оцінки здобули: дівчата — 27.5 відсотка, хлопці — 23.9; високі оцінки: дівчата — 46 відсотків, хлопці — 39.6; перейшли: дівчата — 18.6, хлопці — 23.4; не перейшли на другий півріч: дівчата 0.9 відсотка, хлопці — 11.7. Повищі відсотки відносяться до 3,294 хлопців і 566 дівчат.

КОМУНІКАТ КОМІТЕТУ ВИДАВНИЦТВА БЕРЕЖАНИ

ДОРОГІ БЕРЕЖАНЦІ!

В неділю дня 1-го березня ц.р. відбулися збори Комітету Видавництва Бережани в справі видання пропам'ятної книги „Бережанська Земля". Для добра справи і для приспішення видання цієї книги, проведено в Комітеті деякі зміни. Досі було так, що голова Комітету був рівночасно редактором згаданої книги. З днем 1-го березня ц.р. поділено ці дві функції в той спосіб, що на голову Комітету покликано п. Евстахія Манацького, який був вибраний Загальними Зборами в 1963 р. на заступника голови сл. п. д-ра Володимира Бемка. А редактором книги залишився й надалі адв. д-р Богдан Бородайко.

В часі, коли пишемо цей заклик до Бережанців, одержано радісну вістку, що дочка нашого голови п. Е. Манацького, д-р Марія Гук з чоловіком д-ром Богданом жертвували 1,000.00 долярів на видання книги „Бережанська Земля". Сподіваємося, що й інші наші лікарі, як і всі Бережанці, підтримають також справу видання книги „Бережанська Земля".

Свої щедрі пожертви склали також пп.: Микола Кузик — 500.00 дол.; Ярослав Косановський — 500.00 дол.; Іван Гірняк — 500.00 дол., і Е. Манацький — 500.00 дол.

Справа видання книги „Бережанська Земля" затяглася з незалежних від Комітету причин через друкарню. Тепер новоскомплетована Управа передала справу її завершення в інші руки.

Склад книги буде закінчений 30-го червня 1970 р. Залишиться до виконання сам офсетовий друк і оправа книги, які повинні бути закінчені до кінця серпня 1970 р., або скоріше, однак на все це треба фондів, бо ці дотації й пожертви, які досі вплинули, є вже цілком вичерпані. Тільки через брак фондів поява книжки може припізнитися. Інших перешкод уже немає, бо теперішня Управа з великим ентузіязмом доведе справу видання в скорому часі до успішного кінця.

Дуже просимо тих, що ще нічого не дали і тих, що дали менше, щоб свій уділ доповнили принайменше до висоти 25.00 дол., як це було схвалене Загальними Зборами. До дня 1-го березня ц.р. було лиш чотирьох Жертводавців по 200.00 дол.; по 100.00 і 50.00 дол. було дещо більше.

Просимо зорганізувати у себе на місцях збіркові Комітети, які негайно зайнялися б збіркою гроша та негайно переслали ці гроші до Управи Видавництва. Так власне свого часу зробив був наш дорогий земляк п. Михайло Когут.

Просимо дуже поспішитися з висилкою грошей, щоб ми вспіли помістити прізвища Жертводавців у списку, який буде в цій книзі.

Ждемо, Дорогі Бережанці, на Ваш відгук і допомогу у великому ділі. Адреса осідку Комітету і адреса банку така:

"SELFRELIANCE"
Federal Credit Union
c/o "Berezhany"
98 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

На чеках чи грошових переказах просимо зазначувати число конта: 5032.

„Бережанська Земля" буде дуже гарно видана. Вона матиме понад 900 сторінок друку та понад 350 знімок. Кожний свідомий Бережанець повинен замовити собі по кілька примірників цієї книжки, щоб цими книжками обдарувати своїх синів, дочок, внуків і правнуків, бо ця книжка за сто і двісті років, коли вже нас не стане, буде пригадувати їм, чиї вони сини і дочки, яких батьків. Вона розповість їм про те, де їхні батьки жили-виростали, за що терпіли і вмирали і чому покинули Рідний Край.

Ню Йорк, в березні 1970 р.

За Комітет Видавництва Бережани в Ню Йорку:

Евстахій Манацький, голова

Ярослав Косановський, в.о. секретаря

Іван Гірняк, скарбник.

Нарада в справі оселі СУМА в Еленвіл

В суботу 28-го лютого 1970 р. на Оселі СУМА в Еленвілл відбулася нарада в справі цієї Оселі. В нарадах взяли участь представники Осередків СУМА: М. Голубець — Байон, В. Василенко — Гартфорд, Л. Мигаль і М. Заверуха — Нюарк, М. Пришляк, д-р П. Мірчук, Л. Трицький, М. Стасюк, Б. Лужецький і Я. Мірчук — Філядельфія, Є. Курило — Бінґгамтон, С. Кіра, Б. Коваль, — Ню Йорк, Василь Шиш, І. Іванків — Пассейк, С. Данів — Ню Гейвен, О. Пліщук — Трентон. Від заряду Оселі були: В. Костик, М. Пенджола, і М. Голубець, а від ГУ СУМА Є. Гановський і М. Фурда.

Нарадами проводили М. Фурда — господарський керівник ГУ СУМА, та В. Костик від заряду Оселі. Після заслухання звіту заряду Оселі з господарки за 1969 рік та плянів розбудови, вив'язалась широка дискусія, в якій майже всі присутні висловлювали свої зауваги і побажання щодо майбутньої господарки і розбудови Оселі. У висліді нарад прийнято постанови відносно дальшої розбудови Оселі. Ця розбудова має іти в напрямі удогіднення її для таборування юнацтва і як культурно-відпочинкового центру для сумівської молоді.

НАВЕРНЕННЯ ДУШІ

(Репортаж)

Скромне помешкання в скромному кварталі під Ню Йорком. Тут живе п. Орест, українець, який належав до „проґресистів", до групи давніх іміґрантів з України, які любили й люблять свою заморську Батьківщину. Не вина цих працьовитих і в серці — чесних людей, що їхню любов до рідної мови й культури, до далеких полів, до Києва і Львова спритно використали ті, які до „бюрка" приходять о 10-ій, а додому відходять о 3-ій, які запропонували в одному з парків, придбаних за працьовиті гроші цих жертвенних українців, встановити поруч пам'ятника Т. Шевченкові — і авторові віршованого пасквілю на великого українського Гетьмана Івана Мазепу — О. Пушкіну... Керівники „проґресистів" також повторюють за великим Т. Шевченком, для втримання при собі групи „проґресистів", що немає на світі другого Дніпра, але впродовж майже 50 років вони приховували й нині приховують, що по Дніпру плавають пароплави, під назвами „Пушкін", „Некрасов", „Ленін", „Грібоєдов"; що в Києві є лише написи українською мовою, що у Львові менше чути рідної української мови, ніж на задвірках нюйоркського „давнтавну"... Багато чого приховували й приховують від цих трудолюбних, чесних людей.

На столику в нашого знайомого трудівника біля Ню Йорку — бюст Тараса Шевченка, на іншому дерев'яні писанки, які він купив у Львові і ще десь, мандруючи з групою „проґресистів" по Україні влітку 1969 р. На столі чимало книжок, видання в УССР: описи Києва, Львова, Ужгороду, Одеси, Чернівців; навіть „Конституція — основний закон — Української РСР", яку видав у 1969 р. Політвидав УССР... Але чому в тих книжках так багато підкреслень, так багато знаків запиту? Їх читала людина, яка впродовж майже півстоліття схвалювала все, що ділось після „Петлюрівщини" в Україні, після другої світової війни, яка давала гроші, трудно зароблені, на те, щоб у американському парку стояли поруч Шевченко — і Пушкін...

„Сорок п'ять літ я не видів України", — розповідає співрозмовець. Він і виїхав з України вже не надто молодим, по першій світовій війні. Постійна праця для родини, турботи про родину і турботи про долю українського народу — а цим він жив серед „проґресистів", додавали йому невтомности, завзяття, відганяли старість і хвороби.

Тепер ця людина побувала в Україні. І велика правда відкрилась перед очима, розумом і серцем цього чоловіка.

„З Відня, де ми пересідали, совєтський літак віз нас до Києва. В літаку всі написи — російською мовою, також газети, журнали. Коли літак рушив, вийшла до пасажирів стюардеса і сказала російською мовою, що „ми летимо до СССР" — не в Україну і навіть не в Українську ССР, а впрост — до Совєтського Союзу!" — і в голосі оповідача, який майже півстоліття вірив комуністичним московським гаслам про рівність та інтернаціоналізм, чути тривогу.

„Пожалуйста, вот совєтскиє канфєти, — пропонувала нам стюардеса. ‚А якісь українські газети маєте?" Дівчина витріщилась, почувши таке запитання від американця: „Нєт, имєєм на русском языкє"... А я і кажу відверто: „Мені не на язикє треба, а на папері, газети"... — і з тієї хвилини я зрозумів, що таке насправді Совєтський Союз: летимо в Україну, а тут все — російщина!"

Обід на совєтському літаку — понадбуржуазний: „Порції такі, що однієї вистачило б добре на двох. Це для пропаґанди".

Ступивши біля Києва на аеродромі на землю, мандрівник взяв грудочку землі і поцілував: це була земля його рідного народу. „Боже, який я щасливий — ходити знову по рідній землі!"

А що потім?

Неприємності для українського туриста з Америки через те, що на рідній Українській Землі він не володіє мовою Леніна, Пушкіна, Нахімова, Кутузова, Грібоєдова... Непорозуміння через те, що українська людина в Америці не забула рідної мови, а в Києві, Одесі, Харкові — повно таких, що цієї мови „не понімают". Написи двомовні, а в розмові — за виключенням кількох письменників і кількох зустрінутих студентів та звичайних старшого віку селян, — все якщо й не вміє розмовляти російською, то... намагається таки „цвенькати"! Про чорний жах реакційної державної русифікації України можна б з цих розповідей дуже багато паперу списати. Це був перший удар по „проґресизму".

Другий — економічний. Україна під совєтами, в спілці з Росією, мала б бути заможня, багата, передова країна світу. Так говорили керівники в Америці і в це вірилось, хотілось вірити. Вже на контролі на аеродромі стався такий випадок. „Сколько везьотє платочков?" — себто скільки хустинок, запитав митник. Виявилося, що можна привезти на подарунки лише три хустки. Маєте більше? — платіть „на совєтскоє ґосударство" по 7 карбованців мита за хустку! „Я кажу йому, що така хустина коштує в Америці півтора доляра, але він стояв на своєму „законі" беззаконному, і довелось платити". Не допомогли пояснення, що він — робітник, що належить до „проґресистів", що має в Україні велику родину й хоче бодай щось подарувати... Червоний державморда-бюрократ не визнавав ніяких людських пояснень чи доказів. Його не цікавили жадні пояснення про комунізм, капіталізм, „проґресизм", про 50 літ розлуки з Рідною Землею і рідними людьми, — це був охоронець імперії, який знав лише російську мову і „совєтський закон".

Мандрівник мав із собою

(Продовження на ст. [illegible])

М. Лоза

ПІСЛЯ ЮВІЛЕЮ РАДІОВОЇ ПРОГРАМИ ВАСИЛЯ ШАРВАНА В БОФФАЛО, Н. Й.

Запланована на суботу 24 січня ювілейна передача Української Щоденної Радіопрограми Василя Шарвана в Боффало з нагоди 20-их роковин її існування пройшла з успіхом понад сподівання. Перш-за-все дуже прихильно поставилася до справ ювілею сама радіостанція WHLD, на якій відбуваються передачі вище названої Радіопрограми. Устами свого заповідача радіостанція WHLD не тільки привітала Програму Василя Шарвана теплими словами, але, розуміючи, що для ювілейної передачі потрібно більше часу, відступила для Радіопрограми Василя Шарвана 24 січня 2 і пів години. Показалося одначе, що і цього було замало, щоб вкластись в них з усім матеріялом, а особливо з великою кількістю привітів, які наспіли на адресу Радіопрограми. З ювілеєм привітали Радіопрограму Ієрархи Українських Церков, представники місцевої американської влади, управи центральних красвих і місцевих українських організацій і установ, приватні особи — слухачі Радіопрограми. Супроти цього довелося продовжувати ювілейну передачу в наступну суботу, тобто 31 січня 1970 року.

По відкритті ювілейної передачі дикторкою Радіопередачі п-і Іриною Чмолою забрав слово всч. о. Іван Жук — парох укр. кат. церкви св. Івана Хрестителя в Боффало - Блекрак, о. Іван Жук благословив працю Радіопрограми і 20 рсків тому, коли вона відкривалася, і згодом кожного разу, коли вона відзначала більше, або менше скромно свої ювілеї.

Дальша програма ювілейної передачі була виповнена переважно привітами. Привіти були передані або в письмовій формі, або записані на магнітній ленті. Першими надійшли привіти від Ієрархів Українських Церков: від Владики Мстислава Скрипника — Митрополита Української Православної Церкви, і від Їх Екселенції Ізидора Борецького — Єпископа Української Католицької Церкви в Канаді з осідком в Торонті. Привітання від Їх Емінінції Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого прийшло дещо пізніше і було відчитане в суботу 31 січня.

Після Владик віталі Програму місцеві пароxи українських церков, о. д-р Павло Івахів і о. Михайло Павлишин. Попередник о. Павлишина, о. Володимир Мельник, довідавшися про ювілей з преси, прислав своє привітання з нового місця перебування, — з Ютіки, Н. Й. Привітання о. Володимира Мельника відчитано 31 січня.

Не слід би було поминути привітання від колишнього англомовного заповідача радіостації WHLD п. Еда Толохки, який теж прочитав привітання від посадника м. Боффало п. Седіти, від старости повіту Ірі п. Татаски, від посла Сміта, посла Т. Дульського і асистента посадника С. Маковського.

Зворушливими були привітання від колишніх дикторів Радіопрограми. Проживаючий в Боффало п. Михайло Проценко склав свій привіт особисто. Проживаючі поза Боффало п-і Люся Гайдар, п-і Петренко і п. Микола Ставничий наговорили свої привіти і признання для Програми листами. Спеціяльно прибула до Боффало з Торонта п-і Олена Глібович, щоб скласти привітання не тільки як колишня дикторка Програми, але й як організаторка і керівничка жіночого вокального квартету „Верховина", який, як відомо, початково існував при радіопрограмі Василя Шарвана, а згодом усамостійнився.

Згадуючи про привітання від українських організацій і установ, назвемо при централях і їх красві відділи, якщо організації чи установи з красвим засягом діяння не є самі централями.

Радіопрограму з її ювілеєм вітали: Український Конгресовий Комітет Америки, Ліга Визволення України в Канаді, ООЧСУ в ЗСА, СУМ (Центральна Управа, а також Красві Управи ЗСА і Канади). Пласт (Головна Старшина, а також Красва Старшина Канади), Організація Молоді УНО в Канаді, НТШ (Головна Управа), Український Народний Союз, Союз Українців Католиків „Провидіння", Союз Гетьманців Державників з видавництвом „Батьківщина", Ліга Українців Католиків, Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб, Об'єднання Жінок Ліги Визволення України, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Українська Стрілецька Громада в Канаді, Братство Укр. Січових Стрільців, Організація Оборони Лемківщини, Товариство Колишніх Вояків УПА, Братство Колишніх Вояків 1 Укр. Див. УНА, Товариство Українських Самостійників в Канаді, УМХ і Школа українознавства ім. Юрія Липи в Торонті, Мистецьке Товариство „Чайка" в Торонті, Чоловічий Хор „Прометей" в Торонті, Українська Радіопрограма „Пісня України" в Торонті, Редакція щоденника „Свобода", Редакція Видавництва „Гомін України", якому Радіопрограма Василя Шарвана завдячує багато, особливо на початках існування.

Ще раз згадаємо про Красву Управу СУМ в ЗСА, а це тому, що крім привіту переслала вона п. Шарванові Почесну Грамоту, на підставі якої п. Шарван іменований визначним членом СУМА. Почесну грамоту признано п. Шарванові за рекомендацією боффальського Осередку СУМА. Тому то Грамота була вручена головою боффальського Осередку СУМА п. Михайлом Лисаком, який склав також привітання від свого Осередку.

З інших місцевих організацій і установ привіти склали: Відділ УККА, ООЧСУ, ОЖОЧСУ, Пласт, Український Дім „Дніпро", Союз Українок, Робітничий Союз, Український Народний Дім в Боффало-Блекрак, Братство Бувших Вояків І Див. УНА, Фонд Катедри Українознавства, Рідна Школа, Хори „Бурлака", Студентська Громада.

У великому числі надііли привіти від приватних осіб, слухачів Радіопрограми.

Здійснити ювілейні передачі 24 і 31 січня можна було завдяки спонзорам, які постійно оголошуються в Програмі. Про це з подякою нагадали слухачам власник Програми п. Василь Шарван і дикторка п-і Ірина Чмола у своєму — спеціяльно для цього скомпонованому інтерв'ю.

При кінці першої і другої ювілейної передачі Радіопрограми склав подяку усім, хто прислав привітання. Те саме зробили й окремі працівники Програми. Проф. Саган — замість політичного коментаря — зробив підсумки праці Програми. При тому висловив надію, що тепла постава слухачів до Програми причиниться до ще більшого її росту.

Вечір слова і музики в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Старанням Відділу АДУК в півн. Ню Джерзі відбувся в суботу 21 лютого ц.р. в залі УНДому в Ірвінгтоні „Вечір слова і музики". Виконавцями програми були: Ганна Кореньовська — живе слово, Юрій Вожаківський — віоля, та Ириней Жук — піяно. Численна публіка теплими оплесками принимала наших молодих, талановитих виконавців.

Ганна Кореньовська лиш кілька місяців перебуває в Ню Йорку. Приїхала вона із Пряшева, де виступала й одержувала нагороди за свої рецитації. Сама вона по професії біолог, та крім цього занимається мистецьким читанням. Виступала в Празі, де здобула заслужені нагороди. Відчитала вона твори молоденької поетеси з Ірвінгтону Софії Мартинець „Це — я" та „Чекання", як також Миколи Щейбака „Коли чую Лисенка". В другій частині п-на Ганна відчитала з глибоким зрозумінням Василя Симоненка „Лебеді материнства", „Де зараз ви, кати мого народу", та „Український лев". Ніде правди діти, твори цього поета дуже підходять рецитаторці до виконання.

Юрій Вожаківський чудово відіграв концерт Г-дур Телемана на своїй високовартісній віолі. Акомпаніював Бернард Роз. Юрій Вожаківський — молодий мистець, почав свою науку в проф. В. Цісика та вже в цьому часі виступав як соліст в Тави Голл в Ню Йорку. Після вісім років навчання вступив до відомої школи Джуліярд, де вчився в проф. Галаміяна, а останніх два роки у світової слави концертмайстра Волтера Темпла. Цей український віоленіст виступав в 1969 р. в Італії як соліст симфонічної оркестри в Сієні. Виступом на музичному фестивалі в Сарасота, Флорида, наш мистець здобув чималий розголос серед американської громади. В лютому цього року Юрій Вожаківський виступав на особисте запрошення відомого композитора Лучіяно Беріо, виконуючи вперше його нову композицію в Карнегі Голл в Ню Йорку. Будучи чотири роки концертмайстром школи Джуліярд, дістав в подяку дуже вартісну віолу, на якій і виконував концерт Телемана на „Вечорі слова і музики".

Ириней Жук відомий вже українській публіці із своїх виступів, виконав Баладу Гмоль ч. 1 Шопена, „Пісню" Ревуцького, „Гуцульську токатту" Кос-Анатольського й Ліста „Етюд Паганіні ч. 6", „Жалоба", „Етюд Паганіні ч. 3 - Ля Кампанелля". Ириней Жук здобув багато нагород, включно із срібною медалею Королівської музичної школи в Лондоні. Давав свої реситалі в Канаді, Англії та Европі, як також в Ню Йорку. Виступав як соліст із симфонічною оркестрою в Монтреалі, СБС радіо оркестрою та Мек Гілл Факулті оркестрою. В додатку до своїх музичних студій здобув на університеті Мек Гілл ступінь бакалавра з математики. В травні 1969 р. Ириней Жук отримав ступінь магістра наук у Джуліярді. Під цю пору Ириней працює над здобуттям докторату у цій же школі в Ню Йорку як степендист провінції Квібек. Треба згадати, що цей многообіцяючий український піяніст був також стипендіянтом Моцартеум в Зальцбургу та дістав стипендію до Мистецької школи університету Бонфф в Альберті, Канада.

Фахову критику залишемо нашим професіоналам, яких не бракувало на цій імпрезі, а що говорили слухачі — ми мали нагоду схопити: „Про гру Іринея важко говорити, її треба відчути, пережити та принаймение спробувати зрозуміти нам, звичайним смертельникам так, як відчуває її цей мистець, якому вже при народженні Бог зіслав зірку, який на ім'я — Муза. Слухаючи його виконання вчуваєшся в момент, де людина та інструмент зливаються в одне, а з-під тих обдарованих рук випливають звуки, і забуваєшся: зем'я це чи небо?" Це слова слухачів, що в німій екстазі, зачаровані грою Іринея, слухали його.

Гарним жестом Іринея було присвячення твору „Жалоба" Ліста пам'яті Любомира Горницького, в якому наша громада втратила великого мистця в такій ще відносно ранній порі його життя.

Признання голові Відділу АДУК інж. Л. Калиничеві та членам Управи за старанне підготування цього вечора, за добірну програму, за таких високої кляси виконавців та за такий приємний спомин.

Л. Л-ка

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Загальні Збори Української Гетьманської Організації в Нюарку, Н. Дж.

Загальні Збори Української Гетьманської Організації в Нюарку відбулися під проводом інж. Івана Калиновича — як предсідника і п. Ірини Небелюк — як секретарки, 7-го березня.

На вступі пом'януто бл. п. інж. Дмитра Папенка, який помер 13 червня 1969 р., і віддано Йому пошану повстанням з місць і хвилинною мовчанкою.

Зі звіту Управи (голови, секретаря і скарбника) принявно довідались про відсвяткування 3-го травня 1969 р. 51-ої річниці відновн Української Держави під булавою Гетьмана Павла Скоропадського. Відправив Торжественний Молебень Вп. о. Протопресвітер А. Селепина. Доповідь мав рад. Дмитро Левчук на Святочних Сходинах, де були і мистецькі виступи.

В тім то році Гетьманівна Олена обходила свій 50-літній ювілей, то з цієї нагоди вислано від Відділу УГОА в Нюарку для внучок Гетьмана Павла, Олександри й Ірини, дол. 50. —

Взяв наш Відділ участь в Х-ім Конгресі УККА в Ню Йорку, в днях 24, 25 і 26 жовтня 1969, на якім заступив нас голова Контр. Комісії д-р Ілля Карапінка. Теж взяли ми участь в бенкеті Організації Визвольного Фронту в дні 19-го жовтня 1969 в Народнім Домі в Ірвінгтоні з нагоди 40-ліття ОУН, на якім були інж. Любомир Савойка, д-р Ілля Карапінка і мгр. Адам Гординський.

30-го листопада 1969 р. відправлено в церкві св. Трійці в Ірвінгтоні Благодарственний Молебень з нагоди 70-літнього ювілею Її Високості Гетьманівни Єлисавети — Маєстату всієї України і Верховного Предсідника Гетьманського Руху, на якім виголосив високо патріотичну проповідь Вп. о. Протопресвітер А. Селепина.

Як член УККА і член Нюаркського Відділу УККА брав наш Відділ УГОА, через нашого постійного представника п. Василя Манька участь у всіх сходинах і зборах в справі будови Народного Дому, пересліджування релігії і культури в Україні, Патріярхату Української Католицької Церкви й інших.

Загальний касовий прихід з вкладок, датків, імпрез тощо становив 410.13 дол., а розходи 287.98 дол., остало в касі 122.15 дол.

По звіті Контрольної Комісії і уділенню абсолюторії Управі, вибрано нову Управу в складі: інж. Любомир Савойка — голова, інж. Іван Калинович — заст. голови, п. Ірина Небелюк — секретарка, п. Василь Манько — скарбник, п. Марія Чолій — господ. референтка. До Контрольної Комісії вибрано д-р Іллю Карапінку і мгр. Адама Гординського, а на голову Організаційного Суду проф. Андрія Москаленка.

В дискусії над звітами і при кінці Загальних Зборів підкреслено великий поступ нашого громадянства в правильній оцінці наших історичних подій з часів української революції в 1917-1918 роках і відновн Української Держави під булавою Гетьмана Павла Скоропадського, що можна було побачити під час цьогорічної Академії, з нагоди 22-го січня 1918 р., в Нюарку - Ірвінгтоні, на який проф. Ісаїв представив в головній доповіді розквіт шкільництва і весь культурний добуток в Україні під час тривання Української Держави від 29-го квітнь 1918 р. до її завалення, навіть навів промову Гетьмана Павла Скоропадського при відкриттю першого Українського Державного Університету в Києві дня 6-го жовтня 1918, як теж промову Гетьмана до професури, студентства і гостей.

Постановивши відзначити і цього року 52-гу річницю відновн Української Держави в перших днях травня — Загальні Збори закрито.

Інж. Любомир Савойка

Появилася нова книжка „Благовісника Верховного Архиєпископа"

(Закінчення зі сторінки 1-ої)

в'ю". Потім йде лист Папи Павла VI з дня 6 вересня 1969 р., в ньому підкреслено „глибоку, зразкову пошану Верховного Архиєпископа до Престолу Петра і зворушливу віданність улюбленій його батьківщині Україні, яка так дуже митрополита поважає". Як особливо важливий документ поміщене слово Папи Павла VI з нагоди його відвідин і посвячення храму Святої Софії, в неділю 28 вересня.

В листі з дня 18 грудня Секретаріят Стану Його Святости дякує в імені Папи за дар образів і альбомів фотографій, що документують урочистості посвячення собору Святої Софії та відвідини Святішого Отця в храмі і в університеті. По письмах Папи Павла VI слідують послання Верховного Архиєпископа, написані упродовж минулого 1969 року. Перше з них — це послання Українському Народові на порозі Нового Року, в день празника світлого Христового Рождества. Другим є послання на світлий день св. Пасхи, а третім послання на празник Сшестя Святого Духа.

Окреме місце займають проповіді, виголошені в Римі на гробі св. Йосафата в соборі св. Петра, та на інших місцях і при інших нагодах. Першою з ряду є проповідь виголошена в соборі Святої Софії, в день 1-го листопада, дня нашої державности, річниці блаженної смерти Слуги Божого Митрополита Андрея і поминків поляглих за волю народу вояків. Далі йде слово при гробі св. Йосафата, в день празника Святого, 25 листопада; проповідь Блаженнішого Верховного Архиєпископа в часі поминальної Богослужби 13 листопада, за покійних о. Івана Яцкова й о. Теофіля Горникевича та інших професорів і працівників Академії й Українського Католицького Університету; надгробне слово, виголошене 20 листопада в храмі святої Софії, на вічну пам'ять всім в Бозі спочилим професорам Академії, між якими є мученики й ісповідники св. віри, — вкінці - слово в день св. Климента, патрона Українського Католицького Університету.

В четвертій главі книги йде мова про найважливіші події минулого року, а саме про посвячення храму Святої Софії, 27 і 28 вересня. Там задокументована програма урочистостей, подане слово Митрополита в часі цих торжеств, далі його звернення до Святішого Отця, в храмі Святої Софії, потім звідомлення про величаву академію в авдиторії „Палаццо Піо", промова міністра Юлія Андреотті, промова сенатора П. Юзика, змісті опис торжеств посвячення храму, з-під пера очевидця.

У п'ятій главі надруковані документи Архиєпископського Синоду Українських Владик, відбутого в Римі, в днях 29 вересня до 4 жовтня 1969 р. В цій частині подані дні Собору, його рішення, промови влади, промови священиків і мирян, що були запрошені на соборову залю нарад, як ось: промова о. митрата В. Кушніра від імені українського духовенства, експозе д-ра Р. Осінчука, промова проф. д-ра В. Янева, голови Головної Ради Українського Апостольства Мирян та президента Українського Християнського Руху, звернення п-ні Степанії Пушкар, голови Союзу Українок Америки, слово д-ра В. Маркуся від мирян, слово А. Б. Долішнього, президента Централі Української Католиків Канади, вернення д-ра С. Вороха, голови Комісії зв'язку і співпраці з ієрархами українських Церков при Екзекутиві УККА.

Далі слідують важливі постанови, прийняті Архиєпископським Синодом, під проводом Верховного Архиєпископа, слово Блаженнішого Митрополита на закінчення Синоду, і вкінці Спільне пастирське послання Синоду Українських Католицьких Владик, підписане всіми митрополитами, архиєпископами та єпископами і дане в Римі, при храмі Святої Софії, 4 жовтня 1969 р. Главу про Архиєпископський Синод завершує пресовий комунікат, підписаний Президією Синоду.

В шостій главі подано звідомлення про участь Верховного Архиєпископа в Папському Синоді в Римі, в місяці жовтні, та текст промови, виголошеної там 25-го жовтня.

Вкінці в сьомій і останній главі говориться про наради представників Східних Церков, що відбулися за почином, і в гостинній палаті Верховного Архиєпископа Кир Йосифа дня 23 жовтня, в справі створення спільної екуменічної конференції. В цих нарадах взяло участь, крім Блаженнішого Верховного Архиєпископа, ще сім Кардиналів-патріярхів, шість митрополитів і один єпископ екзарх.

Загальні Збори Українського Чоловічого Хору „Сурма" в Рочестері, Н. Й.

6-го березня в приміщенні Укр. Вест Сайд Клюбу відбулись Загальні Збори Українського Чоловічого Хору „Сурма". Зборами проводив предсідник п. мгр. Ю. Кушнір та секретарював п. М. Слободинський. В звітах уступаючої Управи, а головно у звіті голови хору п. Є. Кулика, підкреслено трудноці у веденні такої одиниці як хор, величезну посвяту хористів та дириґента і великі труднощі з приєднанні нових співаків та відмолоджені я складу хору. В тягу дискусії рішено наладнати зв'язок з іншими світськими співочими одиницями на терені Рочестеру в цілі спільних виступів. Рішено приступити до інтенсивної праці в підготовці репертуару до накручення довгограйної платівки під назвою „Історія України в піснях".

Рішено звернутись з проханням до українського громадянства Рочестеру, а спеціяльно молоді, поповнити ряди хору і тим самим забезпечити дальше його існування. В закінченні голова п. Є. Кулик зложив подяку всім хористам за співпрацю протягом його каденції та спеціяльну подяку за великий вклад праці в розроблені репертуару та оформлення хору як мистецької одиниці, дириґентові п. проф. Євгенові Пасіці. Вибрано нову Управу в такому складі: голова — п. Є. Кулик, містогол. — інж. П. Лещишин, секр. — п. Р. Боднар, касир — п. П. Добош, та члени наново — М. Боберський, А. Харамбура, М. Єйна, Контрольна Комісія: В. Кольцо, М. Бабюк, мгр. Ю. Кушнір.

Микола Єйна

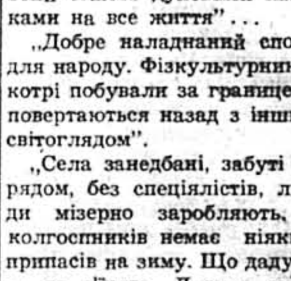
КОЖНИЙ ДАТОК

на

Шевченківську Фундацію

допомагає зберегти в Канаді

українську культуру

SHEVCHENKO FOUNDATION
456 Main St., Winnipeg 2, Man.

НАВЕРНЕННЯ ДУШІ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

число „Ню Йорк Таймсу", яке не встиг прочитати в літаку. Забрали, видерли якісь 2 сторінки після довшого перегляду, решту повернули. Відібрали пашпорт, який під час повернення мало „не з бсом" довелось відбирати...

Провідник з „Інтуриста" і шофер таксівки, що віз мандрівника з Борисгільського аеродрому до готелю, де треба платити за одну ніч по 12 дол., прохали обміняти доляри на совєтські рублі. Але мандрівника попередила його власна інтуїція, і згодом він довідавсь, що не помилився: це були службовці КГБ, які могли його затримати й робити з туристом що заводно, під закидом, що він незаконно обмінює валюту.

Перша вечеря в Києві: навіть у ресторані для чужинців — дорогий і холодний борщ... Неспокійний сон. Вранці мандрівка. До півсотні осіб раненко стояли під шпиталем, деякі з них прийшли пішки за 20 кілометрів, ішли нічно; дехто приїхав відвідати рідних. Дівчина розмішувала пісок з цементом. Розмовляли українською мовою. „Заробляю до 65 карбованців на місяць, працюю 40 годин на тиждень. Це не поганий зарібок для самотньої дівчини"... „Як можете вижити?" — питаю, — коли бачив на вікні в крамниці, що 1 кілограм масла коштує 3 карбованці 55 копійок, і вже бачив черевики, в ціні від 25 до 40 карбованців?" Відповідає: „Мусимо давати собі раду, як можемо".

Це була перша зустріч українського „прогресиста" з Америки з совєтською людиною при праці.

„Всюди я ходив, і всюди чув російську мову". Гарний Хрещатик — гарна столиця України Київ, і всюди — російська мова. Між газетами московськими треба розшукувати десь у кутку совєтську газету на рідній мові... „Отака рівність усіх народів СССР!" — не втримується від вигуку співрозмовець. „Посенення українських історичних будов, площ, пам'ятників, храмів — теж усе фальшують на російський лад". У потязі один молодий українець навіть назвав російську мову, якою говорив, „совєтською мовою"... — Дехто і співрозмовців переходив на українську, довідуючись, із ким розмовляє.

„У Львові на станції багато портретів: Леніна, Маркса, Брежнєва... Думав собі, чи Україна не має якогось ученого, письменника чи героя, щоб усюди показувати його портрет, а не виставляти отих московських сатрапів в Українській Державі? Я ж, признаюся, їхав із Америки в нашу Українську Державу..." — і на розумних, допитливих очах молодої людини — сльози.

До готелю впускають по двох відвідувачів. Решта родини, приїхавши із села на вантажному авті, не мала де подітись, і стояли попід стінами готелю для закордонних гостей. Один з них — пенсіонер, і про нього вже не треба писати..., що серце краялось: то ж селани, це ж їхня держава, це ж влада працюючих!"...

На пошті не прийняли телеграми українською мовою, довелось викликати перекладача на російську...

„Мої брати молодші мене, але виглядають безмірно старшими і знищеними від колгоспного життя і праці"...

„Колгоспники пили по півчарки американської горілки (на вбиту людьми хату для всіх по повній не вистачило), неначе причастя до святого причастя"...

„Вперше по 50 роках я спав ту ніч на соні, покритій рядниною. Бо де мали покласти спати? Вранці вмивався з миски з зимною водою, як на Йордані"...

Населення цікавиться всім, що в Америці, багато розпитували про українців у Америці і в світі. Але хтось смикає у відповідному місці розповіді за полу — мовляв, обережно, тут є рідні, і доводиться змовкати.

Священик-українець в Західній Україні: „Ви так довго в Америці й не забули українсьої мови? А тут ось пілє хлопець до війська і за три роки забуде материнську мову!"

У селах „п'ють до безтями. Добре живеться лише партійним функціонерам. Пенсіонери — це як жебраки, лише дехто має 12 рублів на місяць. У селах в крамницях усього більшість товарів: „Нєт, подожди, і так уже 50 літ!"

Студент: „Вчимось за Марксом, про капіталістичний визиск трудящих за капіталізму — нас же визискують ще гірше. Тому ми не віряно ні в соціялізм, ні в комунізм, багато студентів не вірять. Не слухайте байок про безкоштовне лікування в СССР: робітники й селяни платять податки, а держава з того оплачує лікування. Якж це безкоштовне лікування для працюючих?" „Хвалимось, що експортуємо чужим державам. А на Україні не дістанеш цвяха, вапна, цементу, дощок, запасних частин — до нічого, або треба довго чекати..." Інший студент: „Певно, що є деякий поступ, і але в Африці є поступ! Там колонії швидше розвиваються, як Україна".

Ми перервали розмову, щоб випити кави. Вірніше, співрозмовник перервав свій довгий, схвильований, пронизаний болем серця монолог — монолог людини, яку обманювали.

„Стрічав я людей, що приїхали з заслання на Україну. Говорили, що Російську СФСР більше розбудовують — коштом УССР". „Шкільні підручники — переважно переклади з російської мови. Українську історію, вже не кажу про Визвольну боротьбу — дуже зфальшовано. Друкується, що тільки російський народ визволив український народ. Мала дитина не відрізняє брехні від правди, а їм від 5-6 років кажуть про комунізм, про велику Росію, говорять це й піонерам, куди затягають дітей. Комсомольці платять 2 копійки місячно на комсомол. Багато родичів не хочуть, щоб діти йшли в комсомол, бо там виховують лінчарів, але без комсомольського квитка не піде далі в науку".

„Інтернати: там живуть і вчаться діти без батьків. Їх виховують в дусі комуністичної філософії. Потім вони виходять з інтернатів і бачуть навколо справжнє життя. Вони дуже розчаровуються, вони стають духовними калікaми на все життя"...

„Добре наладнаний спорт для народу. Фізкультурники, котрі побували за границею, повертаються назад з іншим світоглядом".

„Села занедбані, забуті урядом, без спеціялістів, люди мізерно заробляють. У колгоспників немає ніяких припасів на зиму. Що дадуть — те з'їдять. Дадуть саму квасолю, будуть їсти саму квасолю. Це друга панщина, та ще страшніша". „За центнер пшениці держава платить колгоспові 14-18 карбованців, а коли ж колгосп мусить купувати, то платить державі від 35 до 40 карбованців! По селах майже немає м'ясних консервів, ярин, овочів, мармеляди, молочних виробів, солодощів, ліків і й не можуть купити, бо дуже дороге".

„Все урядування в Україні провадиться вже на 80% на русском язике. В урядах, банках, шпиталях, на поштах, на вокзалах, у школах, на фабриках — майже всюди російська мова, і це знають українці, що це — прогресивно!"...

„Де в ЗСА працює 5-6 осіб, там у совєтах треба 8-10 осіб, і тому хвалиться, що „в нас, у Союзі, нема безробітних", — але немає і продукції, а трудящі не мають життя. Простий робітник заробляє ніяк 2 карбованці на день. Як же можна жити при тих цінах?

„У селі м'ясо — рідкість, хіба колись заріжуть курку. Але як і мають курку, курку — то треба продати, на сіль, цукор, електрику чи газ, та зету, радіопрнймач, на подати, одяг і таке інше".

Співрозмовець стихає втомлено. „Теперь я знаю, чому туристів не пускають на села, чому для закордонних туристів є наперед приготовані готелі й маршрути. Пощо ж мені здуритися, чи я ще є й далі прогресистом? З котрою добою я голову за кинчий п. Орест.

Леонід Полтава

Академія в честь ген. Т. Чупринки у Флинті, Миш.

Осередок СУМА ім. ген. хор. Тараса Чупринки в Флинті гідно відзначив 20річчицю геройської смерти Головного Командира УПА сл. п. ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки Святочною Академією 8-го березня в залі Українського Народного Дому.

Після відіграння американського гимну, голова Осередку СУМА п. Михайло Нагірний відкрив академію. Вступне слово мав виховник Микола Бартків. Треба подивляти, що молодий юнак, який родився і виріс на чужині, так гарно володіє рідною мовою й добре обізнаний з історією України. Честь батькам, що так гарно виховали дітей.

Далі пішли деклямації, що їх деклямували молоді сумівці, а саме: „Молитву Повстанця" — її колективно виконали: Тарас Нагірний, Іван Іваницький і Михайло Доброміль. „Повстанець" — деклямувала Кріса Іваницька. Доповідь „Життя ген. Тараса Чупринки" відчитав професор місцевого коледжу д-р Любомир Коваль. Він проаналізував життєвий шлях Генерала на тлі історичних постатей давньої і сучасної України. Вірш „Тарас Чупринка" деклямував Тарас Нагірний. „Звернення Воюючої України до української молоді на чужині" відчитала Наталка Лихолай „На суд поставили його" — дек. Ірка Босак. Гостя з Дітройту, бандуристка Маруся Назаренко відограла на бандурі пісню „Зірвалася хуртовина". Публіка нагородила її бурхливими оплесками. Сумівка Маруся Жук відчитала „Ліричну поему повстанця" — присвячену ген. Тарасові Чупринці. „Чуєш, мій друже" — дек. Орися Гончарик.

Гість із Дітройту бандурист п. Григорій Назаренко виконав козацьку пісню „Ой у мене був коняка розбишака". Маруся Богайська — дек. „Живи Україно". Ірця Іваницька — дек. „Ось день війни". Гості з Дітройту п. Григорій і п-на Марійна Назаренко виконали пісню „Соловейку, рідний брате". Публіка нагородила їх бурхливими оплесками, і вони на додаток виконали історичну пісню Тараса Шевченка — „Максим козак Залізняк". Щире спасибі гостям. Їхні бандури і спів прикрасив і звеличав наше свято. Святом вміло провадила секретарка Осередку Сума п-на Марійка Бартків. Вона всім подякувала, головно гостям з Дітройту, що приїхали до нас.

По Службі Божій в Українській Католицькій церкві ім. св. Володимира відправлено панахиду за спокій душі ген. хор. Тараса Чупринки і всіх тих, що положили своє життя за волю України.

Стефан Стефанів

РІК ЧУПРИНКИ ПРОТИ РОКУ ЛЕНІНА

((Продовження зі стор. 2-ої)

лишаємося на Рідних Землях з нашим народом, — писав Тур у „Декляраціі Проводу ОУН після закінчення другої світової війни", — продовжувати незмінно нашу визвольну боротьбу, не покидаючи нашого народу..."

І коли під Білогорщею загинув Головний Командир УПА, Голова Проводу ОУН в Україні, Голова Підпільного Уряду України — протиставного агентурному „урядові" УССР — загинув на Рідній Землі в її обороні, став перед нашими очима античний приклад Леоніда у Термопілях, пригадались Нельсон в бою під Трафальгаром, князь Святослав, що упав, захищаючи рідну землю від диких печенігів.

Невідомо, де знаходяться тлінні останки нашого Головнокомандувача, бо російська дич боїться його і після смерті. Боїться, щоб на його могилу тисячі й тисячі не йшли на прощу. Але даремно! Прийде час, коли знайдуться тлінні останки нашого новітнього Святослава, і тоді український народ перенесе їх у свій Пантеон в нашому святому місті Києві, щоб спочивали вони там вічно. Доки це станеться, наш обов'язок: боротися на кожному кроці проти Росії, усіми методами, формами і засобами.

Вічна слава Начальному Вождеві Збройних Сил України — УПА — Генералові Романові Шухевичеві-Чупринці!

(Кінець)

В АТЕНАХ ЗАСУДИЛИ на кари в'язниці від 13-ох місяців до 5-ох років видавця і п'ятьох редакторів часопису „Етнос", за надрукування інтерв'ю, що поручало перехід теперішнього режиму на демократичний лад. „Етнос", який появлявся від 57-ох років і мав 42.000 накладу, перестане виходити внаслідку засудження його видавця і редакторів на в'язничні кари та гривну 50.000 дол.

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦЬ

— влаштовують —

в суботу, дня 18-го квітня 1970 року

о год. 2-ій по пол. перед будинком Об'єднаних Націй при 42-ій вул. і 1-ій Евню

ДЕМОНСТРАЦІЮ В ОБОРОНІ ГУМАНІЗМУ

До численної участи запрошуємо Українців Ню Йорку і околиць.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ Українського Народного Союзу

— відбудуться —

18-го квітня 1970 р. о год. 1:30 по пол. в ДОМІВЦІ УНО, 297 Каледж вул.

Просимо, щоб усі Відділи були заступлені на Зборах.

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:

Мгр. В. Верига — Голова
Вс. Шиньковський — Секретар

БЮРО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ В НЮ ЙОРКУ

На терені Ню Йорку постав один із дуже потрібних суспільних осередків, а саме постійне Бюро Суспільної Опіки, яке буде працювати на професійних засадах та яке починає урядувати 6 квітня 1970 р.

Ідея Бюра вже довго нуртувала серед нашого громадянства. Нам є добре відомі зусилля „Самопомочі" та інших громадських установ організувати допомогу потребуючим на місцях. Одначе до цього часу допомога ця була обмежена до спорадичних випадків і окремих осіб а „потребуючими" були здебільша особи, що потребували фінансової чи іншої матеріяльної допомоги. У загальному шукання допомоги у суспільній опіці розглядалось у нашому громадянстві як щось подібне до шукання милостині і як заходи, до яких вдається людина тільки у крайнє неприхожих умовах. Таке думання, а також факт, що увага громадянства була майже вецілo зосереджена на допомозі залишенцям в Европі та на потребах українців, що жили поза межами З'єднаних Стейтів Америки, відвернули увагу від потреб місцевого поселення.

Часи міняються, показалося, що і Америка не є країною молоком і медом пливучою. Щораз більше почали ми зачувати про різні родинні роздори, непорозуміння поміж батьками й дітьми, про проблеми старших, самітних і хворих людей... Союз Українок Америки, все чулий на потреби ближнього, почав відновляти організовану і централізовану допомогу потребуючим на місцях. Перше Бюро Суспільної Опіки повстало у Філядельфії в 1966 р., потім у Чикаґо в 1967 р. та Нюарку в 1969 р. Бюра, що їх веде Союз Українок сам або з іншими громадськими установами, показали, що тепер серед нас є дійсна потреба допомоги, що наше громадянство може таку допомогу дати, і що серед нас уже виросла група професійних суспільних робітників, які знають діло та охочі до співпраці.

Нюйоркське Бюро Суспільної Опіки постало за ідеями Світового Конґресу Вільних Українців і за ініціятивою Координаційної Ради Суспільної Служби. Окружна Рада Союзу Українок Ню Йорку і місцевий Відділ ЗУА Самопоміч рішили спільними силами утворити цей, так дуже потрібний осередок. Парохія св. Юра виявила зрозуміння для важливости Бюра та дала до розпорядимости домівку в Домі Ветеранів. Ініціятивна група професійних суспільних робітників пожертвувала свою працю.

Праця Бюра буде зосереджуватися біля допомоги ближньому у розв'язці його різноманітних проблем, в яких він сам собі допомогти не знає, або не може, але в якого є щире бажання працювати над найденням такої розв'язки. Ми усі маємо багато різних проблем: для одного це будуть справи суспільної опіки, для другого родинні конфлікти. Інші мають проблеми з дітьми, яких трудно вдержати в школі. Ще інші мають проблему з вибором професії, перевишкільних курсів, тощо.

Бюро Суспільної Опіки запевнює абсолютну довірочність, і всі робітники обов'язані дотримувати професійну тайну. Бюро повинно стати центром, де людина незалежно від свого віку, релігійних чи громадських переконань, може прийти для обговорення своїх проблем з довіреною, доброзичливою особою.

Бюро Суспільної Опіки працюватиме на базі використовування місцевих ресурсів так американських як і українських. Воно буде і центром інформації, де і яку допомогу можна отримувати.

Суспільні робітники будуть працювати за призначеннями. Їх час є дуже обмежений, вони працюють на постійних роботах в різних агенціях, і тому зустрічі з ними мусять бути запляновані. Особи, що бажають зустріти робітників, просимо голоситися особисто або телефонічно до бюра „Самопомочі", 98 — 2-га Евню, Н. И., в урядових годинах (від вівтірка до суботи год. 10 - 3; у вівторок і п'ятницю також вечором від год. 6 - 8) до п. Манацького, який є відпоручником Самопомочі для справ Бюра. Його телефон є SP 7 - 1836.

Ми старалися з'ясувати ідею і спосіб праці Бюра. Ми всі здаємо собі справу з того, що Бюро є в початковій стадії, та багато чого доведеться перемінювати та додавати. Розвиток Бюра Суспільної Оопіки є зумовлений потребами населення. Він також є зумовлений бажанням громадянства до співпраці та його доброзичливістю. Основа його існування — це жертва праці — і тому будемо щиро вітати так організації як і окремі особи, що схотять причинитися до його розвитку.

Олена С. Процюк
Референт Суспільної Опіки Окружної Ради Союзу Українок Ню Йорку

ОКРЕМІ ОПИТУАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, що Корпус Миру втрачає популярність в цій країні, де до нього щораз менше зголошується добровільців, і що в заприязнених державах, в яких працюють добровільці цього Корпусу, він не втішається такою популярністю, як давніше. Минулого року Конґрес зменшив був видатки на цей Корпус на 3 мільйони долярів, а цього року плянується зменшити ці видатки на 10 мільйонів, схвалюючи тільки 90 мільйонів. Тепер очолює цю агенцію 35-річний Джозеф Г. Блетчфорд, який заперечив поголоску, що 9-річний Корпус завмирає. Директор Блетчфорд старається зробити програму Корпусу практичнішою.

Третій Літературний Конкурс Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чикаґо

Чикаґо (Н. Ш.) Від травня 1969 р., коли проголошено було Правлінням УЛФ ім. І. Франка третій літературний конкурс, проводилась тут перша стадія праці у зв'язку із проголошеним конкурсом, а саме надсилання конкурсових творів і комплектування літературного жюрі.

Приємно і радісно є повідомити, що з кінцем минулого січня 1970 р., останнім реченцем для надсилання конкурсових творів, одержано несподівано велику кількість творів, бо аж 39, найбільшу з усіх конкурсів, бо на перший конкурс у 1957 році було надіслано 24, а на другий у 1966 17 творів.

Із присланих на третій конкурс 39 творів три не відповідали вимогам конкурсу і їх повернено авторам, а 36 передано для оцінки членам жюрі. Із цих 36 творів на дитячу літературу припадає 9, на поезію 10, а на прозу 17 творів. У конкурсі беруть участь 27 авторів (15 чоловіків і 12 жінок), а з них 17 живе у ЗСА, 6 в Канаді, 2 в Австралії і по одному в Англії і Бельгії.

Прийом творів на конкурс, за вийнятком неприємної справи повернення творів, що не відповідали вимогам конкурсу, трьом авторам, не справляв клопотів, але укомплектування складу жюрі із 7-ми членів натрапляло на деякі трудноці. Вкінці однак на прикінці січня 1970 р. і ця справа була успішно закінчена і всі члени жюрі одержали солідну кількість творів для оцінки. Склад жюрі подається до публічного оголошення і в ньому є 3-х членів, що вже були членами жюрі в попередніх конкурсах, і 4-х нові.

Тепер почалась друга стадія літературного конкурсу. Її виконують члени літературного жюрі і члени Правління УЛФ. Члени Жюрі мають багато праці, бо прочитати 36 творів при науковому чи професійному навантаженні не так легко, а, мабуть, ще важче вибрати з них лавреатів. На цю роботу членам жюрі призначено доволі довгий час, бо 8 місяців. У цьому часі буде теж проходити друга стадія праці Правління, а саме придбання засобів на грошові нагороди. На ці нагороди треба придбати 2.400 дол. (1-ша нагорода 1.200, друга — 800 дол., 3-тя — 400 дол.), але ентузіясти і любителі української літератури, а саме члени Правління УЛФ і активні громадяни з-поза Правління, дивляться оптимістично на це завдання, маючи досвід попередніх двох конкурсів, першого з 1957 р. на який виплачено 750 дол. нагород, а спеціяльно досвід другого конкурсу, на який проголошено 2.400 дол. нагород, а виплачено 3.000 долярів, бо нагороджено трьох авторів третьою нагородою по 300 дол., замість ділити між них проголошену нагороду. Сталося це завдяки згаданим вище ентузіястам і любителям української літератури, з яких одні вложили багато праці, а другі жертвували княжі дари. І ті і ті є ентузіястами і оптимістами, бо свідомі і горді з цього, що літературні нагороди УЛФ ім. І. Франка стали перманентними і є найвищими з-поміж літературних чи наукових нагород у діяспорі.

Крім літературних нагород, Правління УЛФ виплатило дотепер 558 дол. як допомогу кільком потребуючим українським письменникам на еміграції.

Окрилені цим ентузіязмом і оптимізмом, члени Правління УЛФ ім. І. Франка в Чикаґо глядять на третю стадію чергового конкурсу, яка відбудеться в грудні 1970 р., а саме на свято роздачі літературних нагород.

Варто було бути на вечорі роздачі літературних нагород 2-го літ. конкурсу, щоб разом з лавреатами (не були приявні тільки лавреати співавтори 1-шої нагороди) головою літературного жюрі і розентузіязмованою публікою, пережити культурну подію, яких так мало в нашому еміграційному житті.

Подібний плян мати на святі роздачі нагород 3-го літературного конкурсу в грудні 1970 р., голову (чи члена) жюрі з доповіддю і нагороджених авторів з їхніми особистими виступами приготовляється і цим разом.

Мгр. Т. Шкільник
Член Правління УЛФ ім. І. Франка в Чикаґо

ПОДЯКА

Несподівано, з Волі Божої, дня 10-го березня 1970 року, відійшов у кращий світ, мій Незабутній МУЖ

Юрій Володимирович Кованько

Похоронено Покійного на цвинтарі Свято-Троїцького Манастиря в Джорданвілл, Н. Й.

В часі мого великого смутку і тяжкого горя, я зазнала багато виявів зворушливої приязні і щирого співчуття від моїх Дорогих Друзів, Приятелів і Знайомих, яким цією дорогою хочу висловити мою глибоку і сердечну подяку.

Найперше складаю мою велику подяку Всеч. о. В. Базилевському за відправлення Заупокійних Служб, та всіх похоронних відправ, за зворушливі слова, якими прощав в останнє Покійного та за відпровадження Покійного на місце Його Вічного Спочинку, а дорогій Пані-Матці Еліконіді сердечно дякую за повну посвяти допомогу і опіку в найтяжчих хвилинах мого горя, а обом їм глибока подяка за розраду, за співчуття і за квіти.

В моїх щирих молитвах, з глибокою вдячністю, згадую участь в похоронних відправах та в Службі Божій св. п. о. Мітрата Леоніда Долинського, який несподівано помер під час відпровадження на цвинтар Тлінних Останків Покійного, а Дорогій і Високодостойній Пані-Матці Любові висловлюю моє глибоке співчуття та щиру подяку за теплу опіку наді мною, за вислови співчуття, за участь в похоронних відправах, за приготування поминальної трапези та за квіти.

Моя глибока і сердечна подяка п. інж. С. Березницькому з Філядельфії за керування провізоричним хором, за гарне читання Апостола, за участь в усіх похоронних відправах, за розраду, а за щире співчуття і за квіти окремо дякую Панству Березницьким.

Щиро дякую родинам А. Качана, М. Шведаченка, М. Петруса, О. Жигулевича, К. Семчука, а також пані А. Подошка з Рочестеру, п. проф. С. Гнатковському, п. В. Мельниченкові, п. Н. Грушевському і п. М. Тимченкові за допомогу, за опіку наді мною, за участь в усіх похоронних відправах і за квіти.

Велике спасибі пані О. Селезньов і інж. Ю. Базилевському з Ню Йорку за співчуття та за участь в похоронах Покійного, а їхнім Родинам окрема щира подяка за співчуття і за квіти.

Сердечно дякую п. інж. Т. Лабі за участь в Панахидах, та за щире співчуття.

Щиро дякую панству Войцовським, панству Соломоне, панству Борис і пані Ф. Плісецькій за співчуття і за квіти.

Всім Приятелям і Знайомим, які віддали моєму Незабутньому Мужеві останню прислугу і жертвували свої Молитви, за усні і листовні вислови співчуття, за квіти і за участь в приготуванні поминальної трапези, складаю мою щиру подяку.

В кінці дякую похоронному заведенню Братів Іванських за взірцеве і солідне переведення всіх похоронних чинностей, а зокрема щиро дякую п. Честеру Іванському за велику допомогу мені як під час, а головно після відбуття похоронних чинностей.

В глибокому смутку

НАТАЛІЯ КОВАНЬКО

Хай Вас не бентежать розхитані F-76

ШТУЧНІ ЗУБИ

Не журіться, що Ваші штучні зуби можуть розхитатись в невідповідному моменті. Задля більшої певности й більшої вигоди покропіть свої зубні протези славетнім порошком FASTEETH. Клейкий зубний порошок FASTEETH тримає штучні зуби цупкіше й довше. Він облегшує їдження. Не квасне під протезою. Не залишає посмаку гуми, клею ані пасти. Зубна протеза, яка добре прилягає, необхідна для здоров'я. Відвідуйте правильно свого дентиста. Дістаньте ще сьогодні FASTEETH у будь-котрій аптеці.

СОТНИК СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ ІВАН ЮРІЇВ

(Посмертна згадка)

Роки, а з ними перебуті тяжкі наслідки обох останніх світових війн, а головно боротьби за державну незалежність України, щораз частіше забирають з-поміж колишніх активних учасників збройної оборони державної незалежности України.

Мало вже між нами колишніх Січових Стрільців, вояків цієї передової, наскрізь модерної військової формації 1917 - 1919 років. За минулий 1969 рік маємо відомості про смерть таких СС: Іван Варна, помер 4 січня, Володимир Білоус — 12 квітня, Іван Корбецький — 14 травня, Зиновій Лисько — 3 червня, Микола Пасіка — 9 червня, Євген Винярський — 17 червня.

23 лютого цього 1970 року, помер в Торонті (Канада) сотник СС Іван Юріїв, нар. 28 червня 1893 р. Він поступив до Січових Стрільців у половині грудня 1918 року. — Високий, стрункий поставний ростом, поважний, енергійний, рішучий із виразу обличчя, зрівноважений, приємний, ввічливий, тактовний у поведінці, скромний, діловий, совісний, точний, розважний у виконуванні доручених йому завдань.

Добрий вибір зробив був. полк. Євген Коновалець, коли Юріїву довірив становище команданта Штабу Осадного Корпусу, з деякими функціями команданта міста Києва, що в тому часі було трудним і відповідальним завданням. Тоді, тобто вже з половині січня 1919 року, було дуже тяжко за перевіз залізницями військових частин і воєнних припасів, полк. Є. Коновалець призначив Юріїва на комісара пересування військ Осадного Корпусу, а відтак на таке саме становище в Корпусі СС, і цей пост Юріїв займав аж до саморозв'язання Корпусу, згл. групи СС.

На доказ справности праці цього Комісаріяту можна згадати хоча б евакуацію Києва в січні 1919 року, яку переведено так незамітно в другій половині того ж місяця, що й не всі її завважували. Юріїв все знаходив прихильність залізничників і в справі своєчасного перевозу війська, воєнних матеріялів постачання.

У 1922 році я стрінувся з Юріївим і його дружиною Гаїсою у Львові, де вони провадили крамничку мішаних товарів. У тому році була дуже активна в Галичині Українська Військова Організація (УВО). Ні сотн. Юріїв, ні його дружина не були членами тієї організації, але ніколи не відмовили в потребі, звичайно дуже ризиковній. Їхня крамничка була одним із місць зустрічей полк. Є. Коновальця з поодинокими референтами УВО, де коли й хвилевого сховку речей, або й полагоджування переписки з довіреними особами в Данціґу, Відні й Берліні.

На стриху мешкання Юріївих на Клепарові переховувалася спеціяльна мапа (трьох-веретка), копія наказів і дневник з походу в Україну осінню 1921 року та дві відзнаки (букви СС злучені галузкою калини) і два кинджалики, інкрустовані кораликами, одна відзнака і кинджалик була для полк. Є. Коновальця, а друга пара для полк. А. Мельника. Такі відзнаки і кинджалики були виготовлені для був. членів Стрілецької Ради. Їх привіз із Відня полк. Мельник. Все це пропало в часі ревізії польської поліції на Клепарові і по всьому Львові.

У 1939 році, ратуючись від большевиків, Юріїв з дружиною перекрався в Німеччину. А там, як зачало заноситись на війну Німеччини проти СССР, почали й українські збігці зголошуватись добровільцями до військово служби для боротьби з большевиками та вдержання ладу на звільнених від них українських землях.

Так зголосився до військової служби в Німеччині й сотн. Іван Юріїв. Володіючи добре німецькою мовою, він не лиш часто запобігав драстичним потягненням штабу його частини супроти українського населення, але й ратував від смерти поодиноких українців з рук німців.

В часі відвороту німецької армії з-над Дніпра, Юріїв був контужений вибухом міни, на яку наїхав.

По війні Юріїви жили в Мюнхені, де відвідував їх полк. А. Мельник. Бував там і підписаний у 1947 і 1948 роках.

Хоч Юріїв не піддавався, але наслідки контуження негірішували його стан здоров'я. По втраті дружини в 1965 році, він начав хворіти, аж от і погас. — А так хотів діждатися повороту у вільну, незалежну Батьківщину!..

Залишив доню - одиночку Тамару, замужню за д-ром Степаном Тимковим, лікарем у стейті Мериленд (ЗСА), чотири внучки та брата Якима в рідному краю.

Покійний був членом Комітету для відзначення 50-их роковин створення формації СС і членом Ради Ювілейно-Пропам'ятної Відзнаки СС.

Товаришам і приятелям та знайомим, які щойно із часописів довідуються про його смерть, лишився глибокий жаль і смуток.

Шана цьому доброму старшині відзначених Збройних Сил Незалежної України!

Дмитро Герчанівський

ТАРАС ШЕВЧЕНКО ГАЙДАМАКИ
Ціна 50 центів
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

В глибокому смутку повідомляємо Рідню, Товаришів, Друзів по Зброї та Знайомих, що дня 2-го квітня 1970 р. по короткій і важкій недузі відійшов у Вічність

наш Найдорожчий МУЖ і СТРИЙКО

БЛ. П.

СТЕФАН ЯРЕМІШИН

бувший старшина УГА, народжений у Скалаті, Західна Україна, проживши 79 років.

ПАРАСТАС у неділю, 5-го квітня 1970 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Анджейчика при Church St., в Амстердам, Н. Й.

ПОХОРОН у понеділок, 6-го квітня 1970 р. о год. 8:30 з похоронного заведення до церкви св. о. Миколая, а опісля на український католицький цвинтар в Амстердамі, Н. Й.

Горем прибиті:

дружина — СТЕФАНІЯ
братанок — ВАСИЛЬ ЯРЕМІШИН
Родина в Америці і Україні

Пластова Станиця в Ню Йорку
— запрошує —
УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО А ЗОКРЕМА МОЛОДЬ
НА

ГОСТИННИЙ ВИСТУП
ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ з ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
ПІД НАЗВОЮ

„ПЛАСТОВИЙ ДУХ"
ЯК ВИЯВ САМОДІЯЛЬНОСТІ ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

Неділя, 12-го квітня 1970 року
год. 4:30 по пол.
Stuyvesant High School
при 15-ій вул. (між 1 & 2 Ave.).
в Ню Йорку, Н. И.

У 1972 р. програми київської телевізії буде видко в радіюсі 100-110 кілометрів

Київ. — Вже небагато залишилось районів в Україні, куди б ще не доходили телевізійні програми з Москви, які передаються через підсилювальні системи і ретрансляційні вузли. Однак, програми Київського телевізійного центру, який чимало передач провадить українською мовою, дотепер можна приймати лише на близькій віддалі від Києва. Заступник, як сказано в „Радянській Україні" з 28 березня, міністра зв'язку УССР І. Тимченко (союзно-республіканський) повідомив, що „за пляном будівництва київської телевізійної вежі увесь комплекс має бути готовий у 1972 році. Після цього з'явиться можливість вести передачі за трьома програмами — на 2, 4 і 9-му каналах, із значно більшим радіюсом дії — до 100-110 кілометрів". В Україні працюють тепер 29 телевізійних станцій із ще меншим радіюсом засягу, ніж Київська, але є понад 100 ретрансляторів та прокладено кілька тисяч кілометрів радіорелейних ліній. Телевізійні програми можуть вже дивитись 80% всього населення. Про кольорову телевізію в „Радянській Україні" сказано: „Першу ретрансляцію кольорових програм, продаж кольорових телевізорів, їх ремонт та обслуговування в 1969 році організовано в Києві, Харкові й Львові. У 1970-1971 роках кольорове телебачення впроваджуватиметься в Донецьку, Дніпропетровську, Запоріжжі, Симферополі, Миколаєві, Одесі, Ворошиловграді. Для передачі кольорових програм в інші міста УССР зв'язківці проводять тепер спеціяльні вимірювання і налагодження міжміських телевізійних каналів, налагоджують передавачі на телевізійних станціях. Поки що студії кольорового телебачення, крім Києва, працюють в Москві та Тбілісі. Вони обмінюються між собою кольоровими програмами".

Праця
MALE

WELDERS

A-1 for steel assembly shop in Carteret area, for day and night shift. $4.35 to $4.60 an hour.

Call
Karl Koch, (201) 969-1700

WIRE WORKERS

Experienced in fabricating and welding on wire display, racks and fixtures.
ALL BENEFITS.
Call (201) 925-8260

BOILER MAKERS and WELDERS

Steady Work

Call (201) 742-8100

EXPERIENCED
BODY & FENDER MAN

Must have own tools. $250 a week. 8 hours a day, 5 days a week. Apply in person.
Royal Auto Body
64 Chapel St. Newark, N.J.

PUNCH PRESS OPERATORS

Досвідчені "punch press" оперейтори. Повні години. Стала праця. Приємні умовини праці. Бенефіти платні підприємством. Green Flyer Bus No. 6 (Irvington, Hillside, Elizabeth). Автобусові зупинки біля будинку.
Hillside Spinning & Stamping
1429 Chestnut Avenue
Hillside, N.J. (201) 923-0220

EXPERIENCED
ROUTEMAN

for Cigarett Venging Machines.
Public Service Tobacco
Route No. 22 and Faden Street
Springfield, N.J.
Call: (201) 376-8777
Ask for CARMINE

Праця
MALE

ЗВАРЮВАЧІ (Welders)

А-1, сталевий монтажний цех, у Картереті, Н. Дж. Нічна шихта. $4.60 на год.

Call (201) 969-1700

ДОСВІДЧЕНІ СТОЛЯРІ

Фабрика бюрових столів в Ірвінгтоні потребує досвідчених робітників столів та фахівців у вигладжуванні дерева. Компанія оплачує різні бенефіти. Зголошуватись особисто.
Arnold Furniture
18-24 South 24th Street
Irvington, N.J.
або тел. (201) 399-0505

МЕХАНІЧНО УСПОСІБЛЕНИЙ ЧОЛОВІК

Чудова нагода для чоловіка з плянами на майбутнє. Можна навчитися ремесла, пластичного відливання у новій, поступовій фабриці. Починаючи від поч. — навчимо. Багато комп. бенефітів, Blue Cross та прибуткові уділи. Казкова майбутність.
No. 3 from Highway 59 in the Palisades Interstate Parkway, West Nyack, N.Y.
(914) 358-7040

MILLMEN

Second shift, progressive rubber company. Good starting rate. Company paid hospitalization, retirement benefits, life insurance. Bishop Manufacturing Corp., 10 Canfield Rd., Cedar Grove, N.J. 239-2400.

Праця
MALE & FEMALE

KEYPUNCH OPERATORS

One year exp. Minimum heavy alpha. Any hours. 8 AM 4 AM. Also weekends. To $3.25 hourly plus daily bonus. Only best need apply.

Call 673-2791
Ask for MR. ROSATI

Need a car loan?

Come See Us

BANK RATES
FAST CONFIDENTIAL SERVICE
PAYMENTS TO SUIT YOU
CALL 434-4800

CREDIT LIFE INSURANCE IF DESIRED
Used Cars Also Financed

NJNB NORTH JERSEY NATIONAL BANK
Member Federal Deposit Insurance Corporation

УККА СТАРАЄТЬСЯ, ЩОБИ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА ПРОГОЛОШУВАВ 22-ГО СІЧНЯ „ДНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ"

(Закінчення зі стор. 1-ої)

голошенні і тоді треба буде, щоб громадяни українського роду в усіх виборчих округах зверталися до своїх конгресменів та кандидатів на конгресменів, щоб вони цю резолюцію підтримали.

— Перепис населення вже відбувся і був деякою несподіванкою в тому відношенні, що довгі форми цього перепису, в якому були запити відносно країни походження та розговірної мови одержали тільки 20 відсотків родин, а інші 80 відсотків одержали короткий формуляр без цих запитів. У Бюрі Перепису вияснили, що це було подиктоване практичністю — більшість населення не має зрозуміння до довгих формулярів і коли б їх вислати всім, то тоді велика частина взагалі на них не відповіла б. Тому й вибрано довші і коротші формулярі, з тим, що довші формулярі вислано переважно родинам у тих районах, у яких існують більші етнічні групи.

— Пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашингтоні не має постійної опіки і від деякого часу він, наприклад, не є освітлений. Рішено звернутися до Відділу УККА у Вашингтоні, щоб він цією справою зайнявся.

— Уже почалася підготова до відповідного відзначення Тижня Поневолених Націй. Треба порозумітися з іншими національними групами, щоб приєдналися численніше до імпрез і маніфестацій з тієї нагоди. Запляновані відповідні публікації, як також відбитки з Конгресового Рекорду на ці теми.

— Уже започатковано та продовжується багатобічну акцію проти відзначування 100-річчя народження Леніна, зокрема на форумі Об'єднаних Націй, 22-го цього місяця. В тому дні будуть переведені відповідні демонстрації, як також приготовано цілий ряд публікацій.

Над цими та іншими справами, що їх подав проф. Л. Добрянський в своєму звіті відбулася широка дискусія та винесено відповідні рішення.

Конференція Молодечих Організацій

Про неї звітував інж. М. Семанишин, координатор молоді в Екзекутиві УКА, а його звіт доповнював П. Дорожинський, голова Політичної Ради УККА, який з рамени Пласту проводив останньою такою конференцію, що відбулася в приміщеннях Пласту в березні ц. р. З вдоволенням відмічено, що в конференції вперше від чотирьох років зяли участь представники Об'єднання Деморатичної Молоді (ОДУМ). На тій онференції зокрема обміркоано одну велику спільну імпрезу всіх молодечих організацій, що відбудеться з кінцем цього року з нагоди 30-річчя УККА. Представники молодечих організацій візьмуть участь у заповідженому на кінець цього тижня З'їзді Крайової Виховної Ради у Філядельфії, як також в запланованих імпрезах проти відзначування 100-річчя Леніна.

Інші справи

Крім зреферованого, на порядку нарад Екзекутиви УККА була це справа збірки на фонд Світового Конгресу Вільних Українців (реферував ред. І. Білинський), для якої рішено створити окрему комісію, справа відзначення в ЮНЕСКО 100-річчя Леніна, про що звітував також проф. Л. Добрянський, справа відповідного відзначення 30-річчя УККА, реферував екзекутивний директор мґр Іван Базарко, та ряд інших політичних, суспільно-громадських і видавничих проблем.

У Філядельфії відбудеться з'їзд Крайової Виховної Ради

Управа Крайової Виховної Ради повідомляє, що в суботу, 18-го і неділю, 19-го квітня ц. р. відбудеться у Філядельфії в Домі Союзу Українок Америки, 4936 Н. 13-та вул., З'їзд Крайової Виховної Ради з участю представників - членів тієї Ради, всіх центральних організацій та запрошених гостей. Головною темою З'їзду буде дальша координація українських виховних дій на поодиноких секторах виховання. Завданням З'їзду є заслухати звітів з діяльности представників секторів виховання Дошкільного, Шкільного, Рідношкільного, Молоді і Громадського, намітити плян майбутньої діяльности для скріплення координацій виховних дій.

У програмі З'їзду, що його відкриє голова КВР і Шк. Ради УККА проф. д-р Едвард Жарський, є в суботу, о год. 10-ій рано реєстрація присутніх, відкриття, молитва, вибір комісій, звітування і дискусія над звітами. Після обіду відбудеться панель на тему „Координація виховної дії", дискусія і спільна вечеря. У панелі візьмуть участь представники всіх секторів виховання, при чому найбільш чисельно будуть заступлені представники молоді.

У неділю після Богослужень, о год. 10-ій почнеться З'їзд доповіддю д-ра Е. Жарського на тему „Крайова Виховна Рада — тепер і в майбутньому", дискусія, і прийняття доповнень Правильника КВР, устійнення нової Управи і схвалення постанов і внесків. Під час З'їзду діятимуть Комісії: Мандатна, Постанов і Номінаційна. Господарем З'їзду буде Осередок Дошкілля ЗСА, який має свій осідок у Філядельфії. Треба надіятися, що з огляду на важливий характер З'їзду усі Центральні організації вишлють на З'їзд своїх представників.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ
в КЛІВЛЕНДІ, Огайо
Конвенційний Комітет
Українського Народного Союзу
— скликає —

СПЕЦІЯЛЬНІ НАРАДИ ПРО 27-му КОНВЕНЦІЮ УНС

ЗВ'ЯЗАНУ З ЙОГО 75-РІЧЧЯМ

в четвер, 9-го квітня 1970 року

о год. 7:30 веч. в приміщенні
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 2255 Вест 14-та вул. у Клівленді, Огайо

Просимо представників наступних Відділів обов'язково взяти участь в цих нарадах:

18, 50, 71, 102, 108, 112, 180, 222, 223, 240, 251, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358 і 364.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіти з дотеперішньої праці;
2. Призначення обов'язків членам Комітету згідно з дорученнями Головного Уряду.

Тарас Шмагала, Головний радний — Михайло Н. Молевський, Голова Комітету

В КНИГАРНІ „СВОБОДА" МОЖНА НАБУТИ:
Уляна Любович:
РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН
Нариси з пережитого. Ілюстрації Мирослава Григорієва.
Сторін 191. Ціна: 4.00дол., пересилка 12 центів.
SVOBODA, 81-83 Grand Street, Jersey City N.J. 07303

В Бруклині-Північ відзначили 45-ліття священства о. Николая Вояковського

(Закінчення зі сторінки 1-ої)

Шандрука, команданта 1-ої Дивізії УНА, і від д-ра Паладвора, шкільного товариша Ювілята. Ювілят промовив після вистави, дякуючи артистам, які не грали, але переживали свої ролі. Він дякував всім, що згадали про нього в дні його Ювілею і вперше згадав, як він в порозумінні з о. д-ром Петром Вергуном, Апостольським Візитатором у Німеччині, не допустили до того, щоб Гімлер міг набирати українських дівчат до публічних домів, що „обслуговували" німецьких вояків. Ювілят заявив, що не раз наражав своє життя, будучи заступником Апостольського Візитатора в Німеччині, але він працював для народу і не дбав про себе. Співом „Многая Літа" Ювілятові і „Ще не вмерла Україна" закінчено цей зворушливий день для парохіян св. Духа в Бруклині.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

JOHN WASHCHUK, член УНСоюзу 183 Відд. Т-ва гетьмана І. Мазепи в Дітройті, Міш., помер 18 лютого 1970 р. на 53 р. ж. Нар. в Дітройті, Міш. Полишив у смутку дружину Етеліну, синів: Євгена, Рональда, Кевіна і доньок: Патріцію і Каролину Анну, зятя Річарда, сестру Гелену, брата Волтера та родичів. Похорон відбувся 21 лютого 1970 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Southfield, Mich.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Залуга, секр.

БОГДАН ВОЛИНЕЦЬ, інж. агр., член УНС Відд. 15 Т-ва Україна у Вашингтоні, Д.К., помер 16 березня 1970 р. Народ. 18 квітня 1901 р. в Перемишлі, Зах. Україна. Як УСС брав участь у Визв. Змаганнях, а як інж. агр. працював у Львові та Теребовлі. Став членом УНСоюзу в 1955 р. Був активний в громадсько-культурному житті. Полишив у смутку дружину Наталію, синів: Мирона і Ореста, доньок: Уляну і Христю, зятів та внуків. Похорон відбувся 21 березня 1970 р. на цвинтарі Пресв. Родини в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 11-го КВІТНЯ 1970 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 270 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 96 Фліт вул. Проситься чл. прибути на збори та вирівняти залеглі вкладки. — А. Шаран, М. Баран, С. Островський, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 12-го КВІТНЯ 1970 р.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва Сокіл — 336 Відд. від год. 11-1 по пол. в церковній залі св. Йосафата, 5720 Стейт Рд. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти залеглі вкладки. — В. Шмагло, предс., Гр. Кісіль, секр.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Залі на 2-ій вул., 213 Скунмекер Аве. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори С-ва Пресв. Богородиці — 36 Відд. о год. 2-ій по пол. Проситься чл. прибути на збори. Є важні справи. — Марія Філяс, предс., Марія Ковальчук, кас., С. Гунька, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори 219 Відд. в церк. залі при 675 So. 19th St. в годині 10 до 11 ранку. Проситься чл. прибути. — Мері Юров, секретар.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання чл. вкладок за місяць квітень від Т-ва Дністер — 430 Відд., як слідує: в УСТ Тризуб — 12 квітня о год. 1-3 по пол., в Укр. Горож. Клюбі на Френклін вул. — 19-го квітня о годині 1:30 по пол., в Укр. Домі при 23-ій і Бравн вул — 18 квітня від год. 7-9 веч. Проситься чл. вирівняти залеглості. — Д-р І. Скальчук, гол., І. Кнігіцький, секр.

З причини несподіваної смерти св. п. РОМАНА ФЕНЧИНСЬКОГО

НА ПРОДАЖ

З ПОВНИМ ВЛАШТУВАННЯМ

ФОТОГРАФІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

що проіснувало 22 роки в Ню Йорку.
Інформації тел.: (212) OR 3-4466
від 11 ранку до 5 по пол., з виїмком неділі.

Відділи УНСоюзу Басейну Твердого Вугілля!

В неділю, 12-го квітня 1970 р.

о год. 2-ій по пол.
в ST. MICHAEL'S CLUB HALL
Route 122, Frackville, Pa.
— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

в яких повинні взяти участь Урядовці, Конвенційні Делегати та Представники наступних Відділів УНСоюзу:

Бервик 164, 333	Мек Аду 7
Централія 90	Майнерсвил 78, 265
Колдейл 201	Мт. Кармел 2
Фреквил 242, 382	Нортгумберленд 357
Фріленд 429	Шамокін 1
Гезлетон 85, 314	Шенандоаг 98
Магоней Ситі 305	Ст. Клер 9, 31, 228
Магоней Плейн 365	

В ПРОГРАМІ:

1. Звіти Окружної Управи і дискусія;
2. Доповідь гол. предсідника Й. Лисогора;
3. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
4. Прийняття пляну праці Округи на 1970 р.;
5. Конвенційні рекомендації.

У зборах візьме участь
ЙОСИП ЛИСОГІР, головний предсідник УНС
До участи в зборах запрошені також всі Члени УНСоюзу і загал Українського Громадянства околиці.

М. Гентош, Голова — Г. Словік, Секретар

Сиракюзи, Ютика і околиця!

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ
ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗКОЇ ОКРУГИ
ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ
повідомляє, що

в неділю, 12-го квітня 1970 р.

о год. 2:30 по пол.
в залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
1317 West Fayette St., Syracuse, N.Y.
— відбудуться —

ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСоюзу
ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗКОЇ ОКРУГИ

Участь у яких повинні взяти всі члени Окружного Комітету, Делегати на 27-му Конвенцію та Представники слідуючих Відділів:

Бінгемтон 398	Оборн 38, 202, 283
Геркімер 192	Ром 121
Елмайра 271	Сиракюзи 39, 317
Літелс Фолс 330	Фултон 263
	Ютика 58, 484

У зборах візьме участь
ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар УНС

В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:

1. Відкриття і вибір Президії зборів.
2. Відчитання і прийняття протоколу минулорічних зборів.
3. Звіти Окружної Управи.
4. Дискусія над звітами та уділення довір'я Окружній Управі.
5. Доповідь д-ра Ярослава Падоха.
6. Вибір нової управи.
7. Внески і запити.
8. Закриття зборів.

До участи в зборах запрошується всіх членів УНС та ширше Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
В. Запаранюк, Голова — Я. Сенишин, Секретар

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th ST.
Tel.: GR 3-3550. New York City
НА ВЕЛИКОДНІ СВЯТА:
приборн для писання писанок: фарба, віск, писальце, взори — все одержите в „Арці".

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430. — Висилаємо ПАЧКИ з ОДЯГОМ і ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до СССР. Рівнож приймаємо замовлення на мотоциклі, холодільники, телевізори і машини до прання. Уряд. год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч.

Real Estate

КАБІНА

Кімната для забави, веранда, всі удогіднення. Близько всіх спортових розривок. Ціна — $6.500.
KOPP OF KERHONKSON, NY
DIAL (914) 626-7500

ВАСИЛЬ БАРКА
РАЙ — роман
Ціна 2.00 доляри
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ІСТОРИЧНІ ПОЕМИ
Пояснив Д. Николишин
Ціна 50 центів
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1487
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура, Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
2844 Westchester Avenue
NEW YORK, N.Y. 10461
Tel.: 863-2475
Директор
ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ТАРЗАН, Ч. 6344. У таборі хворих дунів

Перестерігаю тебе, Тарзане — ці дуни небезпечні для здорових осіб. Вони мають поганий подих!

Дикий Кіт і я будемо обережними, вожде Меду, у відношенні до недуг дунів, без уваги, які вони...

Хто це вкінці прибуває, щоб побачити нас у нашій хворобі?

Ми, що хочемо бути приятелями народу дунів. Я — Тарзан, а це мої мудрі приятелі, вождь Меду й сотник Дикий Кіт.